

Thánh Huyết Chi Vương

Contents

Thánh Huyết Chi Vương	1
1. Chương 1-1	1
2. Chương 1-2	3
3. Chương 2-1	7
4. Chương 2-2	9
5. Chương 3-1	12
6. Chương 3-2	14
7. Chương 4-1	16
8. Chương 4-2	20
9. Chương 5-1	23
10. Chương 5-2	26
11. Chương 6-1	29
12. Chương 6-2	32
13. Chương 7-1	34
14. Chương 7-2	38
15. Chương 8-1	42
16. Chương 8-2	45

Thánh Huyết Chi Vương

Giới thiệu

Editor: Thiên Thiên Khuẩn TửBeta: miakatama05Thể loại:huyền huyễn, 4P, H nặngCơ nghiệp trăm năm của Tổng gia d

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-huyet-chi-vuong>

1. Chương 1-1

Mùi hoa thoang thoảng từ bên ngoài cửa sổ sát sàn kiểu Baroque bay vào đại sảnh yến hội,tinh tế ngửi sẽ làm cho người ta mê say.

Đó là hoa Lưu Ly mà Tổng gia ta đời đời yêu thích.

Đỏ tươi như máu,ngàn vàng khó cầu.

Đáng tiếc,dù có cao quý cỡ nào nếu như Tổng Tư Thuần ta hôm nay không đem mình “bán” ra ngoài,những đóa hoa Lưu Ly này chỉ sợ cũng giống như Tổng gia ——khó thoát vận mệnh bị đầu giá.

“Thiếu gia ngài còn chưa vào à.” Đứng phía sau màn nhung hoa lệ nặng trĩu,tạ oán hận trừng mắt nhìn người đàn ông tóc trắng bên cạnh.Du quân gia từ mười bốn tuổi đã tới Tổng gia là người luôn hầu hạ Tổng Đại thiếu gia ta.

Ông ta mặc dù đầu đầy chỉ bạc,năm nay cũng gần bốn mươi nhưng tác phong nhanh nhẹn,đẹp trai đến ngay cả đệ nhất mỹ nam trong xã hội thượng lưu như ta cũng phải ghen tỵ không dứt.

Ghê tởm hơn chính là ông ta không chỉ bề ngoài xuất chúng mà trong đầu óc cũng không biết được lấp đặt máy tính siêu cấp gì khôn khéo đến làm người khác sợ hãi.Bất quá Tổng Tư Thuần ta không sợ ông ta,ông ta dù có khôn khéo cỡ nào cũng không ngờ được ta đi bước kia.

Đây chính là ta thừa dịp ông ta đi nghỉ đông,trong vòng ba ngày nhanh như tia chớp ra quyết định.

Ha ha ha.....

“Thiếu gia là đang đắc ý dự án của mình sao?” Khóe miệng nở ra nụ cười,Du quản gia “hòa nhã” nhìn ta.”Dự án kia làm thua lỗ cơ nghiệp trăm năm của Tổng gia,thiếu gia ắt hẳn đắc ý cực kỳ.”

Mồ hôi lạnh của ta thoáng chốc rơi xuống.

“Khụ khụ,tình hình không biến đổi,bổn thiếu gia ta sao biết xảy ra khủng hoảng thế cơ chứ? Nếu không nghe lời hôm nay sản nghiệp Tổng gia nhất định phải lật lên mấy lật.”

“Dạ dạ,tình hình xáo trộn không phải là lỗi thiếu gia.Ngay cả tiền hưu chung thân của tôi biến mất trong một đêm cũng không phải lỗi thiếu gia.”

Du quản gia cười càng “hòa nhã” thì mồ hôi lạnh của ta chảy càng nhanh.

“Bất quá dù không phải lỗi ở thiếu gia,hôm nay Tổng gia đã phá sản là chuyện thực tế không thể chối cãi.Thiếu gia thân là con trai độc nhất ba đời Tổng gia đương nhiên phải gánh chịu trách nhiệm người thừa kế.Thiếu gia,mời ngài vào bên trong.”

Du quản gia hơi khom người,tư thái ưu nhã đến làm cho ta muốn đập ông ta một cước.

Hừ lạnh một tiếng,ta sửa sang lại áo bành tô màu trắng trên người,hất cằm lên lộ ra nụ cười chiêu bài “Thiên nhân trăm”,đi vào nơi tối nay cửa hành”Đại hội bán thân” ——

.....

Dưới bọc phục trang đẹp đẽ,vị phấn xông vào mũi.Mấy vị thiên kim nhà giàu trong xã hội thượng lưu trong mắt phóng xạ ra mười vạn vôn ánh sáng,làm ta cảm thấy bản thân như một khối thịt béo bị mấy con ruồi chăm chăm nhìn,chợt cảm thấy buồn nôn vô cùng!

Nghĩ đến phải từ đám dung chi tục phấn này lựa chọn ra một người vợ có tiền cứu vớt sản nghiệp Tổng gia,ta liền hận không thể xua hết thấy đám phụ nữ kia ra khỏi nhà họ Tổng!

Đùa sao? Ta là ai!

Ta là người luôn đem phụ nữ giống như bộ sưu tập giày,vừa thưởng thức vừa dẫm ở dưới chân,cao cao tại thượng không ai bì nổi thiếu gia Tổng gia!Lúc này lại phải cần dựa vào phụ nữ để sống sao?

Uất ức! Thật là uất ức muốn chết!

Thôi,thôi,cười người phụ nữ về nhà còn tốt hơn bị đàn ông chơi hư.Ai bảo ta nhất thời vô ý trúng quỷ kế người ta.Muốn Tổng Tư Thuần ta biết điều một để đàn ông thượng.....

“Ăn phân đi!”

Du quản gia nghe được lời thô tục xuất phát từ miệng ta kinh ngạc nhú mày nhưng ngay sau đó ra vẻ không nghe thấy thấp giọng nói”Thiếu gia,tối nay người đến đều là nhân vật lớn.Ngài cần phải biết nắm chắc cơ hội,chỉ cần có thể nắm giữ lòng của cô ta Tổng gia chẳng những có thể tung mình,thanh thế còn có thể nổi trội hơn trước kia.”

Hừ,nói đi nói lại ông già đáng chết này quan tâm căn bản không phải hạnh phúc đại thiếu gia ta,ông ta căn bản chỉ quan tâm sản nghiệp Tổng gia còn có tiền hưu mà thôi!

Ta tức giận bỏ đi.

“Thiếu gia,để tôi giới thiệu ngài nữ công tước Coleman.”

Nữ – Công – Tước?

Trong đầu ta nhất thời hiện lên một hình ảnh. Đó là năm ngoái tham gia sinh nhật yến hội ba mươi hai tuổi của ta, có một con Godzilla khổng lồ quần quít chặt lấy ta không tha. Cả người phục trang đẹp đẽ, phủ lễ phục khoa trương công kênh, không ngừng vung vẩy cây quạt lông vũ, người phụ nữ mập đó còn làm bộ phát ra tiếng cười siêu cấp chói tai!

Du quân gia, ông hận ta lắm sao? Bốn thiếu gia thường ngày coi như đối đãi ông cũng không tệ, ông cần gì đuổi tận giết tuyệt, cứng rắn nhét ta cho bà mập chết tiệt kia hả? Ta hận đến nghiến răng, hận không thể một cước đạp bay ông ta!

“Thiếu gia, thiếu gia?”

“Gọi hồn sao? Tại bốn thiếu gia ta còn chưa điếc!”

Ta nghiến răng nghiến lợi xoay người lại nhưng đã bị người phụ nữ trước mắt làm kinh ngạc trợn mắt hốc mồm! Tóc đen như mây, da thịt còn hơn tuyết, trông mắt xanh biếc long lanh như hai hồ nước trong suốt làm cho người ta chìm sâu trong đó hồn nhiên quên mình.

“Thiếu gia, vị phu nhân xinh đẹp này chính là đến từ nước Moro, nữ công Tước Orlando Coleman tôn quý_Vi Ny ạ.”

“Tổng thiếu gia, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.”

Cầm bàn tay ngọc ngà thon gọn mềm mại không xương, ta rốt cuộc lộ ra nụ cười chân chính duy nhất trong đêm nay. “Nữ công tước xinh đẹp của tôi, hoan nghênh cô quang lâm dạ vũ tối nay. Tôi có vinh hạnh mời cô nhảy một điệu sao?”

“Có thể cùng Tổng gia thiếu gia đỉnh đỉnh đại danh khiêu vũ, thật làm cho bốn công tước tôi thụ sủng nhược kinh.”

Nụ cười của mỹ nhân như hoa nở rộ giữa mùa hè để cho tâm linh thuần khiết tối nay chịu đủ tàn phá của ta rốt cuộc nhận được cứu vớt.

A, không chỉ tâm linh của bốn thiếu gia được cứu vớt mà còn có cơ nghiệp trăm năm của Tổng gia.....

2. Chương 1-2

Một mảnh tuyết trắng xóa. Nước Molech nằm ở nam bán cầu hiện tại đang mùa đông giá lạnh. Ta ngồi trên xe ngựa màu trắng, choàng áo ngoài làm bằng lông chồn tuyết tôn quý do vợ mới cưới tặng, từ từ đi đến tòa thành Coleman nằm sâu trong rừng rậm.

Dọc theo đường đi, lòng ta dâng đầy cảm giác không vui. Kể từ sau tuần trước kết hôn chớp nhoáng, vợ ta liên biến mất không thấy bóng dáng. Đang lúc ta hoài nghi có phải mình bị lừa cưới lại nhận được điện thoại ViNy gọi đến.

“Em đi nơi nào rồi?”

“Tình yêu, thật xin lỗi, bởi vì trong nhà tạm thời có việc nên em phải về trước xử lý. Anh nhớ tới em sao?”

“Anh dĩ nhiên nhớ em rồi. Một chút tin tức cũng không có hại anh lo lắng gần chết.”

“Xin lỗi nha, tình yêu.”

“Em ở đâu? Anh lập tức đến đón em về.”

“Không cần, vậy thì anh đến đây đi. Ba đứa con của em rất muốn thấy bố mới của họ.”

Nghĩ đến Tổng thiếu gia ta trong một đêm thăng cấp lên chức bố còn có thêm ba đứa con riêng, trên mặt không khỏi xuất hiện ba đường hắc tuyến. Lần này gặp mặt không biết cảnh tượng sẽ thế nào?

Nghĩ đến một đám tiểu ba lạc vẩy quanh ở bên chân, chảy nước miếng ôm lấy ống quần của ta không tha, da đầu cũng thấy tê rần.

“Hừ a!” Theo phu xe quát khê một tiếng, xe ngựa ngừng lại.

Hướng ngoài cửa xe nhìn lại, lúc này mặt trời đã lặn về phía Tây, tòa thành hùng vĩ cổ xưa dưới sắc trời mờ tối lộ ra vẻ thần bí. Chẳng biết tại sao ta rùng mình một cái. Gặp quỷ rồi sao? Tổng Tư Thuần, có phải mi đã xem kinh dị quá nhiều đi? Mi dù sao cũng là Tổng thiếu gia dày dặn kinh nghiệm, sợ gì chứ, chẳng lẽ trong thành bảo có quái thú đem người ăn sao? Nhưng bất kể tự nói với mình thế nào, chân của ta lại như mọc rễ thế nào cũng không nhích được nửa bước.

“Tình yêu, anh sao lại không xuống xe?” Chẳng biết lúc nào ViNy mỹ lệ đã đi tới trước mắt, còn ta đành cười xấu hổ biện giải. “Ha ha, anh chỉ đang thưởng thức tòa nhà to lớn của em mà thôi.”

“Cái gì nhà của em chứ? Là nhà của chúng ta.”

ViNy vút cho ta mị nhân hết sức mê người, ta như được tiếp thêm lực, tay chân cũng không còn cứng ngắt nhanh nhẹn xuống xe đem cô kéo vào trong ngực.

“Cuối cùng cũng đã thấy được bảo bối a. Em thật đáng ghét sao mà mê người vậy chứ, hại thân thể anh cũng muốn nhũn ra, ngay cả bước đi cũng không vững.”

ViNy bị ta chọc cho cười khanh khách “Tổng thiếu gia miệng anh ngọt quá đấy.”

“Ngọt hay không ngọt phải nếm mới biết được.” Ta cúi người nghĩ hôn cô lại bị cô cười nhanh tránh ra.

“Vừa đến đây anh nhất định vừa đói vừa mệt, mau, mau vào, em giúp anh chuẩn bị một bữa tối thịnh soạn.”

Bị ViNy kéo vào cánh cửa, quang cảnh trong thành bảo hoa lệ tuyệt luân khiến ta trầm trồ khen ngợi không ngớt. Ta sinh ra trong hào môn thế gia, thứ tốt mấy cũng đã thấy nhiều thậm chí luyện đến ánh mắt sắc bén.

Phía trên đèn thủy tinh rực rỡ chói mắt, dọc theo đường đi trên tường có không ngọn nến mà giá cắm nên được khảm toàn bảo thạch, tinh xảo vô cùng cứ như bình hoa thế kỷ trung cổ còn màn che bằng nhung thiêu nga màu đỏ được dùng vàng ròng thêu lên, mọi thứ đều là bảo vật lỗi thời giá trị liên thành.

Xem ra Tổng Tư Thuần ta định sẵn trời sinh mạng phú quý. Rõ ràng sắp lưu lạc đầu đường lại trong một đêm lại trở thành chủ nhân một tòa thành giàu có còn hơn lúc trước còn cưới một mỹ nhân tựa như thiên tiên. Thật là may mắn đã tới ngay cả thành tường cũng không ngăn được a.

Ha ha ha.

“Xem anh ý cười đầy mặt nhất định rất yêu thích ngôi nhà của em rồi?”

“Thích, dĩ nhiên thích nhưng anh thích hơn chính là nữ chủ nhân của ngôi nhà này kìa.” Khóe miệng cong lên một nụ cười, ta mị hoặc nhìn cô, đôi môi hai người dần dần đến gần.....

“A a a!”

Không biết từ nơi nào xuất hiện ba tiểu quỷ ào ào chạy đến, hét chói tai vọt vào trong ngực ta! Ta bị đụng phải lảo đảo một chút, giây tiếp theo mất thế diện ngã bốn chân chống lên trời!

“Wow, da hắc trắng quá đi.”

“Ánh mắt đen tuyền như hột xoàn thật xinh đẹp nha!”

“Đôi môi trắng nõn nà thoát nhìn thật là đẹp vị.”

Ba tiểu quỷ lú lú này chừng bảy tám tuổi, nhất định là tam bào thai nếu không dung mạo cả ba lại như một khuôn mẫu in ra, tóc vàng mắt xanh, tính tình lại hồn nhiên khả ái rất giống tiểu thiên sứ trên bức ảnh trong giáo đường bay ra. Người từ trước đến giờ đối với đám tiểu quỷ tránh còn không kịp nhìn thoáng qua đã yêu bọn họ. Nghĩ đến sau này ba đứa bé thiên sứ này là con ta, ta đã cảm thấy tâm hoa nộ phóng!

“Các con tên là gì?”

“Con tên là Uy Nhĩ, người có thể gọi con Tiểu Uy.”

“Con tên là Khải Văn, người có thể gọi con Tiểu Khải.”

“Còn con tên là La Kiệt, người có thể gọi con tiểu Kiệt.”

“Chào các con còn chú tên là Tổng Tư Thuần.”Ta xoa xoa đầu của bọn họ lộ ra nụ cười mê người nhất.

“A a a! Rất đẹp trai! Rất đẹp trai a!”Ba đứa bé đồng thời phát ra tiếng thét chói tai để ta trong khoảng thời gian ngắn mất đi thính giác.

“Được rồi được rồi, mau dậy đi,ta sắp bị các con đè bẹp dẹp kìa.”ViNy thật là một cô gái đáng yêu mà giải cứu ta sắp bị tai nạn rách màng nhĩ cùng áp gãy xương sườn.

Bị ba tiểu thiên sứ bám lấy kéo vào phòng ăn,chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện cả một buổi tối hết sức vui vẻ.Sau bữa cơm chiều Vi Ny thật vất vả mới dụ được ba tiểu quỷ vào phòng ngủ,phòng ăn rộng lớn lập tức trở nên an tĩnh vô cùng.

“Tình yêu, anh nhất định bị đứa tiểu kia quán mê chết đi,em đưa anh đi tắm,tắm xong đảm bảo mê mẩn mỗi của anh toàn bộ tiêu tán.”

Tắm? Ánh mắt ta nhất thời sáng ngời.Hắc hắc,không nghĩ tới Vi Ny lại biết tình thú đến thế lại muốn cùng ta tắm uyên ương.Tính toán lại đây đúng là đêm động phòng hoa chúc của bọn họ cũng là lần đầu tiên bọn họ tiếp xúc thân mật.Ta đã sớm muốn đoạt lấy mỹ nhân,không chần chừ lập tức bắt lấy tay cô ta.

“Phòng tắm ở đâu? Vợ yêu của anh,chúng ta bây giờ lập tức,lập tức đến đó thôi!”

ViNy bị ta kéo đi cười quyến rũ thuận thế ngã vào trong ngực ta.”Hi hi,ông xã anh không đợi kịp hả?”

“Nói nhảm! Kể từ ngày chúng ta biết nhau ngay cả một nụ hôn chân chính cũng không có dĩ nhiên là đợi không kịp! Tối nay anh tuyệt đối sẽ hưởng thụ đêm động phòng hoa chúc tuyệt vời hơn cả tuyệt vời của chúng ta!”

“Yên tâm,tối nay tuyệt đối sẽ làm anh cả đời khó quên.....”

.....

Hơi nước tràn ngập trong phòng,ta đắm chìm trong bồn tắm La Mã dùng đá cẩm thạch tinh mỹ giọt giữa thành,hưởng thụ dòng nước nóng thiên nhiên xoa dịu.Kỳ quái,lâu rồi sao Vi Ny vẫn chưa trở lại? Ta đợi đến sắp ngủ gục đi.....

Đang ở trong lúc mơ màng, trên tường ánh nến phụt một cái tắt đi.Phòng tắm rộng lớn trống trải bỗng chốc rơi vào bóng tối không thấy được năm ngón tay.Ta bị dọa sợ đến thiếu chút nữa thất thanh kêu to.Nhưng nghĩ đến vạn nhất bị Vi ny nghe được sẽ tổn hại uy phong nam tử của Tổng đại thiếu gia ta,nên vội vàng cắn môi dưới,không dám bật ra âm thanh.

Nhưng..... Không đúng,phòng tắm này nằm trong lòng đất,ngay cả cửa sổ cũng không có,thế nào đột nhiên có ngọn gió thổi tắt tất cả ánh nến?Chẳng lẽ là..... Quỷ thổi đèn?

Ô a a a a! Cứu mạng a a a a!

Ta từ nhỏ sợ nhất chuyện ma quỷ hiện tại bị dọa sợ đến tay chân như nhũn ra,vừa định xoay người rời chạy đột nhiên đụng vào một bức tường ——

Bức tường này lạnh như băng nhưng dường như lại có chút co giãn,ta không nhận được tò mò đưa thay sờ sờ.Wow,tường này không biết làm bằng gì? Xúc cảm thật là tốt nha.Lại sờ soạng hai bên đột nhiên ta phát hiện trên tường có một vật nổi lên.

Đây là nút gì đây? Ta tò mò dùng sức đè ——

Không nghĩ tới bức tường đột nhiên chấn động,cây nến lùn nữa cháy lên,bên trong phòng cũng trở nên sáng rực lạ thường!Đột ngột có lại ánh sáng,ta không thích ứng kịp chớp mắt mấy cái.Đến khi cảnh tượng trước mắt dần dần rõ ràng ta cả người cứng cứng.

Cậu trai trẻ với mái tóc đen mắt màu lam,tuần mỹ đến nói không nên lời đang trần truồng đứng trước mặt ta,hơn nữa ánh mắt lạnh như băng kia lại đang nhắm vào ta.Mắt của y như màu xanh đại dương sâu đến không thấy đáy,một khi rơi vào sẽ chịu khổ sở ngập đầu.

Ta sợ hãi không dám nhìn nữa nhưng thế nào cũng chuyển không được tầm mắt,hai mắt giống như bị cậu thiếu niên kia hút cùng hần vừng vàng khóa chặt vào nhau.

“Không nghĩ tới người lại dúi đến vậy.”

Đói? Ta nào có? Ta mới vừa cơm nước no nê đây,ta lại tiếp tục sững sờ nhìn hân.

“Dám phủ nhận?” Người nọ nhủ mày “Tay của người.”

Tay của ta? Tay của ta thế nào? Tay của ta vừa trắng vừa mềm vừa nhỏ dài ngay cả phụ nữ cũng không đẹp bằng ta.”Ghen tỵ với ta hả?”

Ta kiêu ngạo cười cười nhưng dúi lấy ánh mắt khinh thường của đối phương.Mà theo tầm mắt của hân đi xuống,ta nhất thời ngây người như phỗng ——A a a! Cứu mạng a! “Ngọc thủ” của ta sao lại đặt lên “bà nội” của tên kia vậy trời!

Đúng là ngượng mặt chưa!ta mặc dù lòng rất lúng túng nhưng nhanh như tia chớp thu tay lại,từ trước đến giờ chết cũng không nhận sai còn hắt cằm lên, mạnh miệng trả lời”Cậu là ai?Có biết đây là phòng tắm chuyên dụng của chủ nhân tòa thành không,loại người nhàn tạp như cậu không được phép đi vào!”

Ánh mắt của cậu thanh niên tóc đen lấp lánh quét qua bên ngoài thân thể thân thể lỏa lồ “VẬY CÒN NGƯỜI?”

Ta bị dúi trông mắt màu lam tràn đầy ma lực nhìn trái tim không khỏi nhảy bang bang hồi lâu nói không ra lời,qua một lúc lâu mới miễn cưỡng cười khô hai tiếng “Ha ha,nói ra sợ rằng hủ chết cậu đó nha,ta chính là chồng mới của nữ công tước Cole mann,tên chủ nhân của tòa thành này!”

Cậu thiếu niên đột nhiên cúi người dúi môi có độ cong mê người dường như dán tại trên môi ta,lắm bảm nói “Đối với chủ nhân mới tới chúng tôi luôn có nghi thức đặc biệt hoan nghênh.”

Hân cách ta gần như thế,hơi thở đặc biệt lạnh lạnh làm nội tạng ta thiếu chút bật ra ra khỏi ngực,ta đường đường là Tổng Đại thiếu gia thế nhưng có đôi khi cũng cả lăm”Cái gì... nghi..... nghi thức gì chứ?”

Hân một tay kéo lấy ta ngã vào trong ngực,hai thân thể trần truồng bỗng chốc dán chặt vào nhau,mắt thấy ta cùng người nọ sắp phát sinh “Nụ hôn đầu” thì ——

“Anh cả,anh phạm quy rồi!”

Theo sau là một tiếng cười khê,một bàn tay nhỏ trắng nõn thon dài đẹp không thua gì tay ta trong nháy mắt ngăn cách giữa phần môi của chúng ta!Trời ạ! Được cứu rồi! Bốn thiếu gia mới không muốn cùng đàn ông hôn môi a!

Ta cơ hồ cảm động đến rơi nước mắt.Lập tức quay đầu muốn nói cảm ơn ân nhân cứu mạng “Cám ơn ——”

Vừa quay lại nhìn hai chữ cảm ơn nghẹn ngay cổ họng của ta nhất thời không thể phun ra,bởi vì ta thấy một cậu thiếu niên tóc vàng đẹp không giống người phàm.Chỉ thấy mái tóc vàng của y óng ánh như hoàng kim thùy mị rũ trên vai còn có một đôi trông mắt đẹp màu Violet nhu tình như nước.Ta Tổng Tư Thuần tự nhận là đại suất ca hiếm thấy trên đời nhưng tối nay lại nhìn thấy cậu thiếu niên so với ta còn đẹp hơn!

Ở lúc ta tinh thần chán nản nghiêng răng nghiêng lợi đột nhiên cảm thấy phần mông căng thẳng ——Chẳng biết lúc nào đôi tay xinh đẹp kia thế nhưng áp trên cánh mông mà ta tự hào nhất!

“A,cái mông thật con dãn.....”Cậu thiếu niên tóc vàng giọng nói duyên dáng bật ra than thở.

Bốn thiếu gia nhất thời đắc ý không dứt!Hắc hắc,cái mông của bốn thiếu gia rất hiếm thấy ở phái nam Đông Phương nha vừa tròn lại vừa vênh,nam nữ già trẻ người người đều khen đấy!

Ý ý,ta giờ còn đắc ý cái gì hả?Trước có sắc lang,sau có sắc hổ còn không mau chạy trốn!Có lẽ sợ bị tiền *** hậu sát ta trong cái khó ló cái khôn,ùm một tiếng nhảy vào trong bồn tắm liễu mạng hướng phía trước bơi đi!

Ha ha,không giấu chứ huấn luyện viên bơi lội của bốn thiếu gia từng đạt huy chương vàng,các người đuổi không kịp ta đâu!Ta bơi bơi đến lấp lánh hữu thần,hồ hồ sinh uy!Không đi tham gia Olympic quốc gia đem về vàng cho nước nhà thật là.. thật là đáng tiếc mà!

Ta một hơi bơi tới một đầu khác của hồ tắm,đợi nổi lên mặt nước ta lập tức hít thật sâu một ngụm!

“Hô ——”

Chờ cơn thở gấp qua đi ta vội vàng quay về phía sau nhìn lại. Cậu thiếu niên tóc đen cùng cậu trai tóc vàng còn đang ở một đầu khác xa xôi nhìn ta.

“Ha ha ha, hai người hèn nhất các ngươi không phải là vịt lên cạn chứ? Tới bắt ta đi, tới bắt ta đi a!” Ta hai tay chống nạnh, đắc ý ngửa mặt lên trời cười dài! Nhưng ta mới cười không tới ba giây đồng hồ, không biết hại vị kia dùng kiểu tự do, kiểu bướm hay kiểu tiểu cầu buồn đái gì đó thế nhưng dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đến trước mặt của ta!

Không đúng, trên mặt hai người bọn họ sao giọt nước cũng không dính, đầu tóc cũng chẳng hề khô ráo như từ sân viên ra ngoài? Chẳng lẽ đây là chiêu bay trên mặt nước đã thất truyền lâu tại Trung Quốc?Ồ..... Sớm biết khi còn bé ta đã biết điều một chút nghe lời sư phụ chăm chỉ học công phu. Nụ cười không ra nước mắt cứ đọng tại trên mặt, muốn bao nhiêu khó coi thì có bấy nhiêu khó coi.

“Anh cả, anh nhìn đi, khi hắn cười thật dễ nhìn.” Không hiểu sao nụ cười “hòa nhã” của cậu thiếu niên tóc vàng làm cho ta trong nháy mắt rợn tóc gáy run lập cập.

Vì mỗi lần Du quân gia muốn “hãm hại” bọn thiếu gia chính là dùng nụ cười này nè....

3. Chương 2-1

Vấp ngã nhiều lần tự dưng biết khôn, ta lập tức đề cao cảnh giác mười hai vạn phần.” Bọn thiếu gia cười có đẹp hay không liên quan cái rắm gì người?”

“Xuất thân đại thiếu gia thế gia nhưng lại nói lời thô tục? Chắc chắn, muốn phô trương thanh thế sao, anh cả, xem ra hắn bị chúng ta hù không nhẹ rồi. Ha ha.....”

Nụ cười của cậu thiếu niên tóc vàng quả nhiên điểm lệ vô song khiến ta nhìn có chút thất thần.

“Lá gan sao lại nhỏ hơn trước kia rồi?” Cậu thiếu niên tóc đen nhú lại mày rậm tuấn mỹ không vui nhìn ta “Như vậy làm sao có thể hoàn thành nhiệm vụ? Xem ra trong khoảng thời gian này chúng ta phải tăng cường huấn luyện hắn.”

Ta nghe mà không hiểu ra sao, trong bụng nổi giận đùng đùng.

Nhiệm vụ gì? Huấn luyện gì đây?” Bộ ngươi tưởng bọn thiếu gia là sát thủ hả?” Ta tàn bạo trừng mắt hắn “Còn có, đừng có nói như trước kia chúng ta từng quen biết cũng ít có muốn dựa quan hệ của bọn thiếu gia ta đi!”

Ta một phen đẩy ra bọn họ leo ra hồ tắm. Sau lưng lập tức cảm nhận được bắn tới một luồng ánh mắt cực nóng giống tia X quang phẳng phất ngay cả nội tạng ta cũng nhìn thấu. Ta cố nén vọng động xoắn chân chạy như điên trốn đi, dùng tư thái tao nhã bấm sinh khom người cầm lấy áo tắm ——

“Để ta tới giúp.” Một cái tay nhanh như tia chớp đoạt đi áo tắm trên tay ta, dịu dàng choàng tại trên người của ta.

Hai tên kia vốn còn ở trong bồn tắm thế nhưng không nói một tiếng đứng phía sau thân thể ta! Đúng là gặp quỷ! Long mao trên người ta thoáng cái dựng đứng.

“Lạnh không?” Cậu thiếu niên tóc đen giọng nói lạnh như băng từ phía sau lưng ôm lấy ta. Mà hắn ôm lấy ta, ta lại thấy lạnh rét. Lạnh đến hàm răng thiếu chút va vào nhau!

Cậu thiếu niên tóc vàng mới cười khanh khách “Anh, anh mà còn tiếp tục ôm lấy hắn, hắn sẽ đóng thành gậy băng mất.”

Y đi tới trước mặt của ta, tròng mắt violet dịu dàng nhìn ta “Ngươi thật đẹp..... Mỗi lần gặp ngươi lại càng thêm phần mỹ lệ.....” Ngửi khí của y tràn đầy thương tiếc, ánh mắt tràn đầy sủng ái làm ta thiếu chút nữa sa vào trong đó, cho đến ——

Y vươn tay cầm cằm của ta. “Hình như so với lúc trước lớn hơn một chút..... màu sắc cũng thâm hơn chút ít.”

“Em xác định?” Cậu thiếu niên tóc đen giọng nói so với trước lạnh hơn ba phần.

“Sẽ không lắm. Xem mấy năm này hẳn dùng nó chơi rất dữ.”

“Phải không?”Tiếng cười lạnh của cậu thiếu niên tóc đen làm ta không nhận được rung mình một cái.

Người kia dường như cũng muốn xác nhận cũng đưa tay tới cầm sinh mạng mà ta lấy làm kiêu ngạo nhất.Hai người giống như nhào mìn vắt vừa vò vừa nhu,ta..... ta.....Thế nhưng mắt thể diện có phản ứng!

“Dâm dăng.”

“Không thể tha thứ.”

Không thể tha thứ chính là hai tên biến thái các ngươi đấy! Mau buông bỏ thiếu gia ra!Ta muốn lên tiếng hét âm lên nhưng cổ họng nói không thành tiếng,chỉ còn lại rên rỉ vỡ tan.....

“Để... A a.....”

“Anh,anh nói xem chúng ta phải thế nào trừng phạt hẳn đây?”

“Không cần lo lắng,hẳn sớm đã là của chúng ta với lại chúng ta còn nhiều thời gian thu thập hẳn.”

“Thật mong đợi a.....”

Dưới ánh nền chập chờn,hai cậu thiếu niên nhếch miệng cười——Trong khoảnh khắc đó,ta đã thấy điều không thể tưởng tượng nổi.....ta há to miệng nhưng ngay cả gọi cũng gọi không ra.

Đang ở bọn họ hướng ta đánh tới,ta liền nhắm mắt hôn mê bất tỉnh!

.....

“Đứng lên! Mau dậy đi!”

“Mặt trời phơi mông đít rồi kìa!”

“Dậy ăn cơm cơm thôi!”Bên tai ta phảng phất có ba con ong mật vo ve qua lại.

“Ồn muốn chết!Ồn muốn chết đi! Toàn bộ tâm miệng cho bốn thiếu gia!”Ta hận nhất bị đánh thức vào buổi sáng,dùng gối che kín đầu,lửa giận ngập trời rửa âm lên!

“Ồ..... Cha mới dữ quá.”

“Ồ..... Cha mới không thương chúng ta.”

“Ồ..... Cha mới thật chán.”

Ba tiểu ong mật vo ve khóc lớn tiếng,hắn lúc này mới giật mình bản thân đã làm gì.

“Ai nha! Đừng khóc,đừng khóc mà!”Ta cuống quýt nhảy lên liều mạng an ủi ba tiểu thiên sứ khóc đến khuôn mặt như sữa đông.”Là cha không biết các con đến, đều do cha không tốt,đừng khóc nữa nha.”

“Cha hôn một cái chúng con sẽ tha thứ người.”

“Đúng vậy,đúng vậy,cha mau hôn nhẹ đi.”

“Con cũng muốn,con cũng muốn.”

Ba bảo bối chu chu cái miệng bộ dáng khả ái vô cùng,lòng ta cũng nhanh hòa tan,ha ha cười “Được được,toàn bộ đều có hết.”Đang muốn nhất nhất hôn xuống ——

“Ba đưa các ngươi có phải hay không chán sống? Còn không mau xuống nhanh.”giọng nói nghiêm nghị của ViNy từ sau lưng ta vang lên,ba tiểu quỷ lập tức biến sắc,hoảng tốc nhảy xuống giường.

Ta không đành lòng nhìn vẻ mặt hoảng sợ của bọn chúng,dịu giọng nói “Vi ný,chỉ một nụ hôn chào buổi sáng thôi mà cần gì tiếng làm bọn nhỏ sợ.Em xem bộ dạng của mình hù dọa các con rồi kìa.”

“Dọa sợ?” ViNy cười như không không cười lia mắt qua ta”Em không phải hù dọa bọn họ mà em đang cứu bọn họ.Các ngươi nói có đúng hay không?”

Ba đứa nhóc lập tức gật đầu như bầm tỏi.

Ồ ta còn không hiểu ra sao đang muốn tiếp tục truy vấn thì ViNy đã đưa ba đứa nhóc ra ngoài “Mau mau rửa mặt, chúng ta chờ anh xuống lầu dùng cơm. Dùng xong bữa ăn sáng em đưa anh đi cỡi ngựa, sẵn đến phụ cận một chút.”

“Được! Anh lập tức chuẩn bị.”

Hắn lấy lại tinh thần hoả tốc rửa mặt, chờ hắn từ phòng tắm đi ra ngoài đã có một bộ phục trang cỡi ngựa màu đen tinh xảo cao quý đã nằm sẵn trên giường chờ hắn.”Wow, ViNy thật chu đáo!” Có thể lấy được người vợ thế này đúng là có phước ba đời! Ta mặc vào trang cỡi ngựa, tư thế oai hùng đi vào phòng ăn dưới lòng đất.

Mảng lớn ánh sáng rực rỡ từ ngoài cửa sổ chiếu vào, cây tường vi trong phòng như được phủ một lớp mạ vàng, đẹp không sao tả xiết.

“Ngồi đi.” ViNy ngồi ở một nơi khác trên bàn ăn, ba đứa nhóc biết điều đứng ở bên cạnh nàng.

Người hầu cung kính kéo ra ghế ngồi của ta, ta ngồi xuống liền mỉm cười hướng bọn họ ngoắt ngoắt tay, “Tiểu Uy, tiểu Khải, tiểu Kiệt, còn đứng ở đây làm gì? Mau tới ngồi bên cạnh cha đi này.”

Ba đứa nhỏ không dám hé môi nói một tiếng chỉ cúi đầu không ngừng xoa nắn ngón tay.

Ta có chút mất hứng cần nhẫn nại”ViNy, mấy con không làm gì sai cả, em sao lại hù dọa bọn chúng thành như vậy?”

“Em không có a.” Vi Ny vẻ mặt vô tội.

“Còn nói không có? Em nhìn bọn họ đi, sợ em muốn chết rồi kìa.”

“Bọn họ sợ không phải em.”

“Trong phòng này chỉ có em và anh, không phải là em thì là ai?”

“Là bọn họ.”

“Bọn họ?” Ta ngẩn người hỏi vặn lại”Bọn họ là ai?”

ViNy không trả lời chỉ đưa tay chỉ chỉ sau lưng ta. Ta tò mò quay đầu nhìn lại——

“A a a ——”

Nhìn thấy hai thiếu niên đứng phía sau, ký ức vạn phần kinh khủng tối hôm qua lại hiện lên trong đầu ta! Ta sợ đến gào thét chói tai, từ trên ghế nhảy dựng lên như hỏa tiễn vọt tới trước mặt ViNy, một tay kéo cô một tay ôm ba đứa nhóc muốn chạy ra bên ngoài!”Chạy mau! Vampire tới!”

4. Chương 2-2

Nhìn thấy hai thiếu niên đứng phía sau, ký ức vạn phần kinh khủng tối hôm qua lại hiện lên trong đầu ta! Ta sợ đến gào thét chói tai, từ trên ghế nhảy dựng lên như hỏa tiễn vọt tới trước mặt Vi Ny, một tay kéo cô một tay ôm ba đứa nhóc muốn chạy ra bên ngoài!”Chạy mau! Vampire tới!”

Vi Ny không chút nhúc nhích”Tình yêu, anh đang nói nhảm chuyện gì vậy?”

“Anh không hề nói nhảm!” Ta lo lắng nôn nóng giải thích mọi chuyện “Tối hôm qua anh rõ ràng thấy hai người bọn họ hành động nhanh như chớp còn có răng nanh muốn hút máu của anh!”

“Ha ha..... tối hôm qua anh tắm đến hồ đồ sao? Bọn họ nào có răng nanh? Nếu bọn họ là vampire vậy sao có thể đi dưới ánh mặt trời chứ?” Vi Ny cười ha ha.

Bị Vi Ny nói một hồi, ta cũng thất thần. Đúng vậy a, trong phim ảnh đều nói Vampire sợ nhất ánh mặt trời, ban ngày thì ngủ trong quan tài chỉ có ban đêm mới ra ngoài hút máu người. Chẳng lẽ ta bị hoa mắt?

Ta hoài nghi đi tới trước mặt hai thiếu niên như đang kiểm nghiệm rằng động vật, vươn tay vén lên môi của bọn họ tỉ mỉ xem xét một lượt.”A, thật không có răng nanh.”

Vi Ny cùng ba đứa trẻ phốc cái bật cười, thiếu niên tóc vàng cũng không nhịn được nữa cất tiếng cười to! Chỉ có thiếu niên tóc đen sắc mặt như đi đại tiện rất là khó coi.

“Ha ha..... em không được rồi.....” Vi Ny cười đến chảy ra nước mắt”Trên đời này chỉ có anh mới dám càn rỡ với hần như thế ha ha.....”

Thiếu niên tóc vàng cũng vừa cười vừa lau nước mắt “Đúng vậy, chỉ có hần trị được anh cả.”

“Cha mới thật uy phong a!” Ba đứa nhỏ đồng loạt vỗ tay trầm trồ khen ngợi!

“Cha?” Trong mắt thiếu niên tóc đen lóe lên ánh sáng lạnh đảo qua bọn họ “Cha là để các người gọi sao?”

Ba đứa nhỏ sắc mặt trắng nhợt bỗng nhiên câm như hến!

Ta thấy thế tức giận chỉ vào lỗ mũi người nọ mắng to!”Ồ, bọn họ là con ta, gọi ta là cha thì có gì không đúng? Cậu có quyền gì mà mắng bọn họ?”

“Bọn họ không phải là con của ông.” Thiếu niên tóc đen ánh mắt lạnh như băng nhìn thẳng vào ta”Chúng ta mới phải”

.....

Ta nghe vậy sửng sốt, ngay sau đó ôm bụng cười to.”Ha ha..... Thì ra các người không phải là Vampire mà là bệnh thần kinh!”Cười đau cả bụng ta quay sang ôm Vi Ny nói”Tình yêu, em còn không mau đuổi cái tên bệnh thần kinh này đi đi.”

“Tình yêu?” Thiếu niên tóc đen ánh mắt càng thêm lạnh lẽo.

Thân thể Vi Ny lập tức cứng đờ vội vàng tránh thoát ngực của ta cười khan hai tiếng”Ha ha, Tư Thuần, anh đừng có giỡn nữa, người này không phải bệnh thần kinh mà là đứa con lớn nhất của em—— Hughes Ma Nado Cole mann, đứa còn lại là con thứ hai của em Ivan Hsu knight Cole mann.”

“Tối hôm qua ngủ có ngon không?” Ivan dùng trông mắt màu tím mê chết người không đèn mạng hòa nhã nhìn ta “Cha.”

Nghe y gọi ta một tiếng “Cha” ta đột nhiên choáng váng thiếu chút nữa chân đứng không vững “Vi Ny, em... em rốt cuộc có mấy đứa con?”

“Ba đứa.” Vi Ny vẽ mặt vô tội chớp mắt mấy cái.

“Em học số học dở lắm đúng không?” Ta tức giận tới mức muốn giơ chân, chỉ vào đám nhóc Tiểu Uy “Bên này ba bên này hai, rõ ràng có năm đứa!”

Vi Ny nét mặt vẫn tươi cười như hoa giả thích “Bọn Tiểu Uy không phải con em.”

Ta không hiểu nổi hỏi vặn lại”Vậy tại sao bọn họ gọi anh là cha?”

“Mấy đứa nhóc không chó cha để cho bọn họ gọi mấy tiếng thì có sao đâu chứ?” Vi Ny lơ đãng nhún vai.

Ta thiếu chút nữa đã hôn mê!”Vậy bọn họ rốt cuộc là ai?”

“Chúng tôi là kỵ sĩ thủ hộ ngài, chủ nhân.”

Ba đứa nhỏ đột nhiên thần sắc nghiêm chỉnh, cung kính cùng quỳ gối xuống. Động tác đều nhịp uy phong lẫm lẫm nơi nào giống đứa trẻ bảy tám tuổi.

Ta nhìn mà trợn mắt há hốc mồm, quên cả chuyện gọi bọn họ đứng dậy. Còn cậu thiếu niên gọi Hughes gì đó là ác ma không có máu cùng nước mắt lạnh lùng ra lệnh “Ba người các người dám vượt qua giới hạn chủ tớ, hãy lập tức đi xuống diện bích sám hối những việc đã làm, không có mệnh lệnh của ta không cho phép xuất hiện.”

“Dạ, Đại thiếu gia.” Ba đứa nhỏ quỷ linh tinh quái lú rú ngay cả cái rắm cũng không dám đánh, biết điều lui xuống phía dưới.

“Ai nha, em nhớ còn chút chuyện phải xử lý, em phải đi trước, các người cứ bồi dưỡng cho tốt tình cảm phụ tử đi.”

“Khoan đã,Vi Ny,Vi Ny ——”

Vi ny phất tay một cái giống như chạy nạn sải bước rời đi,ném ta lại cho hai đứa “con riêng” kinh khủng muốn chết.Mẹ của ta ơi,Vi Ny thoát nhìn bất quá gần ba mươi tuổi sao lại có hai đứa”con chồng trước” lớn thế này?

Đứa lớn thoát nhìn chừng hai bảy hai tám,đứa thứ hai cũng chừng hai lăm hai sáu,bốn thiếu gia bất quá chỉ vừa qua sinh nhật tuổi ba mươi ba,sao có thể làm “Cha kế” bọn họ chứ?Len lén liếc bọn họ một cái,mặc dù xác định bọn họ không phải là Vampire nhưng chẳng biết tại sao lòng ta vẫn còn cảm thấy rất sợ.

Tổng Tư Thuần,không được thế,sau này các người chính là người một nhà,vì Vi ny mi nhất định phải cố gắng lấy lòng bọn họ.

Ta lấy lại tinh thần nặn ra nụ cười mê người nhất của mình “Hughes,Ivan,thật xin lỗi đều là cha không tốt hiểu lầm các con,hi vọng các con đừng giận ta.”

“Chúng ta sao có thể giận cha chứ?” Ivan dịu dàng kéo lấy tay ta “Anh nói đúng không,anh cả?”

Hughes không nói một lời chỉ nhìn ta chăm chăm,thấy vậy cổ họng ta khô rất thiếu chút nữa mất thể diện nuốt nước miếng.

“Khụ khụ,ngồi xuống,các con nhất định đói bụng cùng ăn đi.”

“Dạ rất đói bụng ạ.” Ivan khẽ mỉm cười cùng Hughes phân ngồi ở hai bên ta.

“Ăn nhiều một chút.” Vì biểu đạt thiện ý của ta,ta còn đích thân gấp thức ăn cho bọn họ.

“Cám ơn cha nha.” Ivan nhìn ta cười vô cùng ngọt ngào.Hughes thì không nói một câu,yên lặng quan sát.

“Không cần khách khí với ta,mau ăn.”

“Cha cũng ăn đi.”

“A,được.”Ngồi bên cạnh một ánh mắt nóng bỏng cùng một ánh mắt nguội lạnh,ta như đứng đồng lửa ngồi đồng than,không thể làm gì khác hơn vùi đầu khổ ăn.

Một trận gió thu cuốn hết lá vàng,thức ăn trong mâm đã bị ta chén sạch không sót một miếng.Ngẩng đầu nhìn lên,hai người nọ lại thanh thoi thưởng thức rượu đỏ trong ly,thức ăn trong mâm động cũng không động.

“Thế nào không ăn? Không phải nói đói bụng sao?”

“Chúng con thích xem cha ăn hơn..... khi cha ăn nhìn rất mỹ vị.....” Con người của Ivan mơ màng,lè lưỡi liếm liếm dịch rượu màu đỏ còn vương vãn nơi khóe miệng .

Ta bụng dưới căng thẳng nhìn đầu lưỡi màu hồng phấn mê người mà miệng khô lưỡi khô.Muốn chết! Tổng tiểu đệ đệ,người là cầm thú sao?Y chẳng những là nam mà còn là con riêng của người đấy!Mau mềm xuống cho bốn thiếu gia!Ta đối với phản ứng sinh lý của mình xấu hổ không chịu nổi,vội vàng lảng tránh nói sang chuyện khác,mở miệng hỏi “Nghe nói “rượu Yên Chi” của tòa thành Cole mann vang danh xa gần,không biết có bí phương ủ rượu độc nhất vô nhị không nhỉ?”

“Cha có hứng thú với rượu Yên Chi?”

“Dĩ nhiên.Đáng tiếc Vi Ny nói năm nay “rượu Yên Chi” còn chưa khai phong cho nên ta không có cơ hội nếm thử.”

Hughes quét mắt qua ta”Rượu Yên Chi là bí phương độc nhất vô nhị do Ivan sáng tạo ra,mở phong hay không chỉ cần y nói một câu là được.”

Ta nghe vậy kinh ngạc không thôi.Không đúng,lich sử rượu Yên Chi có đến mấy trăm năm,thế nào là bí phương độc nhất vô nhị của Ivan? Y chỉ mới hai mươi mấy tuổi a.

Thấy ta sững sờ nhìn y,tròng mắt màu tím của Ivan lóe lên ý cười nheo lại”Con nghĩ cần Khai Phong không phải là rượu Yên Chi.....”

“Hả? Vậy con muốn khai phong sao?”

Nghe được câu hỏi ngược lại của ta, tròng mắt màu lam của Hughes nguy hiểm nhú lại, Ivan thì nghịch ngợm nháy mắt mấy cái “Cha đừng hỏi nữa. Bất kể Khai Phong gì đó cũng phải ưu tiên anh cả trước.”

“Em nhớ kỹ điểm này là tốt rồi.” Hughes nghe đến đó sắc mặt mới hòa hoãn trở lại.

Bạo quân độc tài! Ta âm thầm mắng một câu. Xem ra tòa thành Cole mann này không phải do Vi Ny làm chủ mà do đứa con trai lớn của cô ấy nắm giữ. Không đúng! Hôm nay ta hẳn là người làm chủ đương gia chứ! Thế nào để cho tên bạo quân này tiếp tục lớn lối? Nhưng ta chỉ là “Cha kế” của hắn mà thôi!

“Khụ khụ, ” Ta tạo dáng nặng nề ho hai tiếng “Hãy để cho cha đi được không. Chuyện khai Phong ta thành thạo nhất!” Bổng đại thiếu gia nói gì cũng khai phong qua không biết bao nhiêu rượu có thể nói đến còn không hết.

“Ha ha.....” Ivan ôm lấy bụng cười đến mất hết hình tượng. Hughes sắc mặt quả thực so sánh với đáy nồi còn đen hơn.

Ta không hiểu bản thân rốt cuộc nói sai điều gì nhưng thấy sắc mặt bạo quân kia, thông minh như ta vẫn quyết định chọn dùng cảm nang diệu kế của lão tổ tông—— Ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng sách!

“Hắc hắc, cha ăn no rồi các con cứ dùng từ từ.”

Ta đứng dậy đang muốn bỏ chạy bỗng nhiên một thanh âm lạnh lùng từ phía sau lưng truyền đến ——

“Cha không phải đối với việc Khai Phong rất thành thạo sao? Con sẽ dẫn cha đi mở hết một lượt ——”

5. Chương 3-1

Trong truyền thuyết, mỗi tòa thành cổ xưa Âu Châu đều có một mật đạo bí mật dưới lòng đất. Hôm nay, ta được tham quan một trong số.

“Còn phải đi bao lâu a? Ta xem hay chúng ta trở về thôi.” Trước mắt là một đại động sâu không thấy đáy cùng một cầu thang dài vô tận. Ta cảm giác mình ngày càng đi sâu vào lòng đất, bốn phía không khí lạnh đến thấu xương, trong lòng ta không khỏi dâng lên sợ hãi.

Hughes ngừng lại bước chân, xoay người lại hồ hững quét qua ta “Thật không nghĩ tới người trở nên nhất gan như vậy. Những thứ phụ nữ pha trộn kia biết diện mục thật của người chứ?”

Cái tính hèn nhát của ta bị đoán được, nhất thời thẹn quá thành giận rống to “Người nào nhát gan? Chỉ là ta đi này giờ chân có chút mỏi. Còn nữa đây thái độ con cái nói chuyện cùng trưởng bối sao? Ta là cha kế của người đấy!”

Hughes nửa cười nửa không nhìn ta “Người đương nhiên là cha ta điểm này vĩnh viễn cũng sẽ không thay đổi. Hiện tại nhắm mắt lại để đứa con này làm trọn hiếu đạo.”

“Ta sao phải nhắm mắt lại? Người —— a ——” Hughes đột nhiên một tay chặn ngang ôm lấy, ta bị làm cho sợ đến thét lên!

“Nếu không nhắm mắt lại tự gánh lấy hậu quả.”

Tên ác ma này tiến tới trước mắt ta, một đôi ma nhãn màu lam tà ác ngó chừng ta bộ dáng như muốn ăn tươi nuốt sống ta. Thiếu gia Tổng gia ta mặc dù tâm cao khí ngạo nhưng là hiểu được cái gì gọi là “kẻ thức thời là trang tuần kiết” dù không cam lòng cũng phải nhắm mắt lại.

“Ngoan.”

Theo tiếng cười khê của cậu thiếu niên, ta cảm thấy thân thể bỗng nhiên nhẹ bồng tiếng gió bên tai gào thét lướt qua.

Má ơi! Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ chúng ta đang bay? Ta bị dọa sợ đến sắc mặt trắng bệch, chỉ lo bất cẩn té xuống sẽ tan xương nát thịt, vội vàng ôm chặt lấy Hughes. Ta cảm giác được thân thể Hughes cứng ngắc, đang muốn mở mắt xem chúng ta rốt cuộc của ta có phải đang bay hay không thì hai chân của ta đã chạm đất. Mẹ ơi, cảm ơn trời đất làm ta sợ muốn chết. Ta run rẩy mở mắt mới phát hiện chúng ta đi đến một hầm rượu

hết sức cổ xưa. Bốn phía đều là thùng rượu không biết bằng gỗ hay cao su, ly thủy tinh cùng ly thưởng thức rượu.

Trong không khí ngập tràn một mùi thơm nồng kỳ lạ chỉ ngửi thôi cũng đủ làm người say. Nhưng hiện tại không phải thời điểm thưởng thức rượu ngon, ta đối với kinh nghiệm “phi hành” thần kỳ vừa rồi vẫn còn sợ hãi, vội vàng mở miệng hỏi: “Mới vừa chúng ta không phải là ——”

Chữ “bhi” còn chưa ra khỏi miệng, một giây sau cả người ta đã bị nặng nề đặt ở trên tường ——

“Làm sao người lại *** đang như vậy?”

“Người đang ở đây nói những gì đó? Bốn thiếu gia lúc nào *** đang rồi?” Ta bị hiểu nổi sao lại bị nhục nhã, giận đến hung hăng đẩy mạnh người nọ.

Xoẹt ——

Ta đẩy một cái nhưng lại đẩy trúng khoảng không, ác ma kia chẳng biết lúc nào đã như mị ảnh chuyển đến phía sau người ta, đem ta thật chắc giam cầm trong vòng tay —— “Người vẫn như trước kia, chết tiệt thơm quá đi.....” Hơi thở lạnh rét làm cho người khác phát run phun lên cổ ta, cảm giác được hai chiếc răng sắc đã cắn lên động mạch chủ của ta ——

Mẹ của ta ơi! Hẳn quả nhiên là Vampire. Lòng ta hoảng sợ bắt đầu liều mạng giãy dụa! “Buông! Cái tên vampire này! Đừng có mà cắn ta!”

“Chết tiệt! Đừng động!” Cảm giác được một thứ rắn chắc chống đỡ trên ngực ta, ta lập tức sợ đến động cũng không dám động. Xong, chẳng lẽ tên vampire này muốn tiền *** hậu sát rồi mới hút sạch máu của ta?

“Hắc hắc..... Hughes..... Ta..... dù sao ta cũng là cha kế người..... Người..... Người mau buông..... Ta bảo đảm sẽ không nói cho mẹ người biết.....”

“Chẳng lẽ người không có nghĩ tới nếu như ta là Vampire mẹ ta cũng khác mấy?”

Ta nghe vậy sửng sốt. Vampire? Vì Ny khả ái đáng yêu của ta mà là Vampire? “Không..... cô ấy không phải. Cô làm sao có thể? Cái tên Vampire này đúng là ngậm máu phun người!”

“Ngậm máu phun người” Hiện tại dùng từ này quả nhiên rất thích hợp!

“Thật không biết xảy ra chuyện không may gì làm người trở nên ngu xuẩn thế này?” Hughes bắt đầu dĩ thử dài.....

“Thời gian không nhiều lắm..... Xem ra dùng thủ đoạn vô cùng đặc biệt.....”

.....

Ta bị xách đến bên cạnh một cái hồ. Trong hồ đều chứa đầy chất lỏng màu đỏ.....

A a a! Máu! – Hình ảnh kinh khủng như trên phim ảnh làm ta sợ đến tứ chi mềm nhũn, thiếu chút nữa tè ra cả quần!

“Đi vào.”

“Không..... Không nên!” Chỉ cần tưởng tượng ta phải ngậm mình trong Huyết Trì {hồ máu}, ta thiếu chút muốn nôn!

“Ít đùa bốn tính tình thiếu gia ta đi! Mau vào!”

“Không muốn! Ta không muốn!”

Cái tên vampire Hughes này lực mạnh khủng khiếp, hoàn toàn không đem bốn thiếu gia liều chết giãy dụa đặt vào mắt, vài ba động tác đã bối tình quang, ném ta vào trong ao ——

“A a a —— cứu mạng a! Thật là đáng sợ, thật buồn nôn! Cứu mạng a!” Mỗi khi ta liều mạng muốn bỏ khỏi hồ, Hughes lập tức tung một cước đập ta trở lại!

“Biết điều ở trong đó cho ta, đến hừng sáng người mới có thể đi lên.”

“Hùng sáng? Không nên! Ta ngay cả một giây đồng hồ cũng đợi không nổi nữa! Ta muốn về nhà! Ta không muốn chạm vào máu! Ô oa oa——”Ta che mặt sụp đổ bật lên tiếng khóc vỡ tan! Chuyện xảy ra tối nay quá mức kinh khủng vượt xa cực hạn một người được nuông chiều từ bé như đại thiếu gia ta có thể chịu được!

“Không cho phép khóc!”

Hừ, người bảo lão tử không khóc, ta liền không khóc sao? Khóc chết người luôn! Ta kéo căng cổ họng khóc càng thêm lớn tiếng.

“Còn khóc ta liền cắn ngươi!”

Ta thoáng chốc cảm miệng như hết.

“Thật là thua người.....”Tiếp theo có tiếng thở dài, ta cảm giác bản thân bị hai cánh tay cường tráng ôm chặt “Tiểu ngu ngốc, nhìn cho rõ đi đây không phải là máu.”

“Không phải là máu?” Ta ngẩn người. “Không phải là máu vậy là cái gì?”

“Rượu Yên Chi.”

“Gạt người! Rõ ràng nhìn hay người đều giống máu.”

“Điểm đặc biệt của rượu Yên Chi là đỏ tươi như máu, người sơ sẽ thấy giống như mùi máu nhưng khi uống vào ngược lại biến thành mùi thơm đặc biệt. Không tin người nếm thử đi.” Thiếu niên đưa ngón tay dò vào trong miệng ta để ta nếm loại rượu thơm ngọt ngon nhất trên đời.

Ta chỉ nếm thử đã yêu thích không thôi, cảm thấy không đủ ta bèn mút liếm dịch rượu còn sót lại trên ngón tay.....

“Đáng chết! Không được hút!”

“Chắc chắc.....” Có thêm chút nữa thì tuyệt vời.....

“A..... Người từ nơi nào học được kỹ xảo đáng chết này!” Hughes phát ra một tiếng gầm nhẹ chột rút tay ngón tay, cúi người dùng đầu lưỡi thay thế ngón tay ở trong miệng ta điên cuồng cướp đoạt!

Giống như bão táp không tiếng động, cuồng dã mạnh mẽ người ta hoàn toàn thần phục! Ta Tổng Tư Thuần lưu luyến bụi hoa nhiều năm tự nhận là cao thủ hôn môi mà còn chưa từng có được nụ hôn kinh tâm động phách thể này.

Ta bị hôn đến trời đất mờ mịt như si như say hoàn toàn quên mất đối phương là người mình không muốn hôn nhất, còn là một.....

6. Chương 3-2

“A a a! Không được! Người là Vampiro!” Ta bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, lập tức đẩy ra người nọ! Tổng Đại thiếu gia của! Mi thể nhưng cùng một nam Vampire hôn đến quên cả đất trời! Mi điên rồi sao?

“Là Vampiro thì thế nào?” Hughes lần nữa bá đạo hôn ta!

“A ưm ưm.....”Ta không có tiền đồ lại bị hắn hôn đến chân mềm. Đột nhiên, khuôn mặt xinh đẹp của vợ yêu thoáng hiện trong đầu! Ta hét lớn “A a! Không được! Ta là cha người nha!”

“Là ta cha thì thế nào?”

“Ưm m.....”Ta lần nữa bị đứa con riêng Vampire bá đạo tới cực điểm hôn đến chết đi sống lại, thiếu chút nữa không đoạn khí tắt thở. Chắc hẳn cũng sợ ta chết thật, vất vả mới chịu kết thúc nụ hôn nồng cháy.

“Vù vù.....”Sâu trong tròng mắt màu lam phảng phất có ngọn lửa đang nhảy nhót, cái tên mặt lạnh độc đoán ở trước mặt ta để lộ rung động khó được, để ta không khỏi mê muội.

“Thiên sát, nếu không phải sợ phá hư nghi thức hôm nay ta tuyệt không bỏ qua cho người.”

Ta si ngốc nhìn hắn, lơ đãng hỏi “Nghi thức? Nghi thức gì chứ?”

“Nghỉ thức “khai Phong” bảo vật cùng ba người ở chung một chỗ.”

Ta nghe mà chả hiểu mô tê gì ráo”Cái gì bảo vật? Ba người kia là ai?”

“Hỏi nhiều như vậy để làm gì,thời cơ đến người tự đứng sẽ biết.Hiện tại thì biết điều một chút ngâm mình trong hồ rượu,không tới hừng sáng không cho phép đi lên.”

“Tại sao phải ngâm mình ở trong rượu? Cậu cho rằng tôi là túy kê sao?”

Hughes tức giận gõ lên đầu ta một cái”Người không phải là túy kê,người là nhược kê!”

“Ta nơi nào yếu hử?” Ta hếch lên ***g ngực.Nực cười,ta tổng thiếu gia rất chú trọng việc rèn luyện cơ thể muốn cơ ngực có cơ ngực nha.

“Vóc người không kém tuy nhiên lá gan rất nhỏ.”

Ta đỏ mặt,trong đầu lóe lên linh quang!”Hmm,ta biết rồi,cậu là muốn tôi mượn rượu lấy thêm can đảm?”

Hughes nghe vậy vẻ mặt đỏ khốc đỏ cười,hung hăng trừng mắt ta một cái.”Ta hiện tại có việc phải làm,người biết điều một chút đợi ở chỗ này.Trước khi đến hừng sáng ta sẽ trở lại kiểm tra.”

Vừa nghe hần muốn đi,ta trong lòng mừng thầm.Hừ,ngu ngốc mới ở địa phương quỷ quái này chờ cậu ý!

“Tốt,người đi đi,không tiễn.”Không nghĩ tới Hughes như có “đọc tâm thuật”,trước khi đi đột nhiên bỏ lại một quả bom!

“Dám lén chạy đi ta liền đi tìm mẫu thân đại nhân hạ thủ.....”

.....

Ô..... Hughes khốn kiếp!Đồ không nhân tính! Thế nhưng muốn hạ thủ cả mẫu thân của mình!Chỉ đáng thương cho Vi ny,nếu biết mình đưa con của mình biến thành vampire nhất định rất đau đớn,rất lo lắng a!

Không được! Ta Tổng Tư Thuần đường đường nam tử hán tuyệt đối phải bảo vệ tốt vợ đẹp nhu nhược của ta!Ôm trong ngực sứ mạng vinh quang,ta chỉ đành nghe lời tuân thủ hứa hẹn,đáng thương một mình đợi ở trong tầng hầm âm u.

Ta vừa ngâm mình ở trong hồ rượu vừa thưởng thức rượu.Không uống thì thôi uống rồi cảm thấy “rượu Yên Chi” quả nhiên là thứ tốt,uống vài ngụm thôi cả người đã thoải mái đến không chịu nổi.Nhưng tác dụng chậm cũng mạnh nhất,không đầy một lát ta liền cảm thấy đầu vầng mắt hoa.

Muốn ngủ quá.....=.=

“Cha ngủ đi có con ở nơi này.....”Chẳng biết lúc nào Ivan đã đi tới trước thân thể của ta,ôn nhu đem ta ôm vào lòng.

“Hừ ừ..... Ivan,con tới cùng cha sao?”

“Đúng vậy,cha,con lo lắng một mình cha ở đây sẽ sợ nên mới tới đây.”

Ta mơ màng rúc vào trên người y,thoải mái lẩm bẩm, “..... Ivan thật tốt,không biết tên khốn Hughes kia đi chơi nơi nào nhét một mình ta ở đây.....”

“Cha hiểu lầm rồi,anh cả không phải đi chơi mà có chuyện rất quan trọng cần phải làm.”

“Chỉ là lấy cớ thôi.....” Ta say ngất nức ních say khước cần nhân”Hần căn bản cố ý chơi ta,để ta ở trong hồ rượu cả buổi tối.....”

“Làm như vậy đương nhiên có đạo lý của chúng ta,cha nhất định phải biết điều nghe lời,nếu không sẽ có phiền toái lớn.”

“Phiền toái lớn gì chứ? Ta cảm thấy phiền toái nhất là vampire không tim không phổi!”

“Cha rất ghét vampire sao?”

Ta đưa tay vuốt ve khuôn mặt đẹp tinh xảo vô song,ha ha cười rộ lên “Nếu như vampire là Ivan,ta sẽ không ghét.”

“Cha.....”

Trong con người màu violet nhận nhận ánh nước,tự thủy nhu tình sâu không thấy đáy như bao phủ cả người ta.....

“Cha yêu..... hé miệng..... ta muốn hôn người.....”

Ivan dùng đầu lưỡi màu hồng phấn miêu tả viền môi của ta,động tác trêu chọc làm ta khó nhin rên rỉ thành tiếng,khẩn cấp địa hé miệng nghênh đón y xâm lấn ——

“Hừ ừ.....ừm.....”

Đúng là Ivan cùng Hughes khác nhau rất lớn,vừa quần quýt triền miên vừa vô cùng yêu thương xem hân như là trân bảo vô giá.Ta bị Ivan hôn đến thần hồn điên đảo,vòng tay ôm cổ y không ta.

“Vù vù..... Không được.....” Ivan khó khăn kết thúc nụ hôn này,ở bên tai ta thở dốc không dứt”Còn tiếp tục ta sẽ không nhin được.”

“Không nhin được thì đừng nhin.”

Ivan cười khở “Cha đừng câu dẫn ta nữa.Nếu không phải sợ phá hư nghi thức ta hôm nay tuyệt không bỏ qua người.”

Vậy rốt cuộc là nghi thức chó má gì!

“Sao con cùng Hughes nói giống nhau như đúc.Ta mặc kệ ta muốn làm liền bây giờ, lập tức, lập tức!” Ta tức giận dậm dậm ***g ngực của y.

Y Phàm ha ha nở nụ cười rực rỡ “Bộ dạng khi cha uống say thật đáng yêu.”

“Ta nào có say? Ta muốn làm,ta muốn làm.....”Ta bắt đầu ở trên người Ivan sờ loạn vò loạn.Thân thể của y lạnh lạnh lại trơn bóng nhẵn nhụi sờ thật thoải mái.Ta yêu thích không nở buông tay,vuốt vuốt một chút,ta còn chưa kịp tiến thêm một bước thể nhưng mất thể diện ngủ thiếp đi!

Ở một khắc ta chìm vào mộng đẹp,ta như nghe thấy thanh âm ôn nhu của Ivan.....

“Bọn chúng ta chờ người đã rất lâu rất lâu..... Cha,kiên nhẫn chút đi,chờ cha tỉnh lại nghi thức thần thánh mới có thể cử hành.....”

7. Chương 4-1

Sau đó liên tục bảy buổi tối ta đều đồng hành dưới sự uy hiếp của vampire bá đạo cùng vampire ôn nhu ở trong hồ rượu Yên Chi đến trời đất mịt mờ,đang ở ta sắp thành”túy kê” rốt cục nghe được tuyên bố khổ nạn kết thúc.

“Ngày mai thật không cần tới đây?” Ta trở lại gian phòng của mình,hưng phấn kéo bàn tay trắng mịn gần trong suốt của Ivan.

“Đúng vậy,cải tạo đã hoàn thành.Chúng ta rốt cuộc cũng thử phào nhẹ nhõm.” Ivan vui vẻ cười thành tiếng.

“Cải tạo? Cải tạo cái gì?” Ta hoài nghi hỏi.

“Cha,người đừng hỏi nhiều như vậy,tóm lại chúng ta sẽ không hại người.”

“Ivan dĩ nhiên sẽ không hại ta nhưng anh của con thì khó nói lắm, hừ hừ.”Nhớ tới cái tên vampire bá đạo máu lạnh thì bỗng thiếu gia lập tức nổi giận trong bụng.

“Cha,cha hiểu lầm anh cả rồi,anh ấy vì cha mà bất chấp nguy hiểm ——”

“Ivan,em nói quá nhiều rồi đấy.” Hughes giống như ma quỷ đột nhiên từ sân thượng đi đến,lạnh lùng cắt đứt lời Ivan đang nói.

“Anh cả,sao anh không để cho em nói cần gì để cho cha hiểu lầm anh?”

“Hắn hiểu lầm hay không hiểu lầm một chút cũng không quan trọng”

Ánh mắt Hughes vẫn lạnh tanh như ngày thường,hắn nhìn cũng không nhìn ta một lần hướng về phía Ivan bàn chuyện,xem ta không phải là đương sự mà chỉ là một người qua đường.

Ta Tổng đại thiếu gia từ nhỏ đến lớn bất kể tới chỗ nào cũng đều là tiêu điểm của mọi ánh mắt sao chịu nổi loại khuất nhục này.

Trong lòng ta tức giận vô cùng nhưng trên mặt lại cười ngọt ngào “Đúng đây,Ivan,con cũng đừng tốn nước miếng làm gì.Chuyện hiểu lầm của hắn ta một chút cũng không quan tâm,ta ngay cả hiểu lầm còn lười hiểu lầm nữa kìa.”

“Thật là,hai người các người sao giống nhau đến thế nhỉ?” Ivan chau lại lông mày xinh đẹp bất đắc dĩ thở dài “Anh cả,sao anh trở lại sớm quá vậy? Xảy ra tình huống gì sao?”

“Ta nhận được tin tức bọn họ đã hành động.”

“Sao lại nhanh như vậy?” Thân thể Ivan cứng đờ,ta có thể cảm giác được y đang chấn động

“Ta còn cho rằng..... chúng ta còn một khoảng thời gian.”Hughes vẻ mặt như một hoàn toàn không đổi sắc nói “Xem ra bọn họ nhất định được người hỗ trợ. Nhưng chúng ta nơi này cũng có tiến triển không có gì đáng lo.”

“Đại ca nói rất đúng,chờ cử hành xong nghi thức chúng ta lập tức rời khỏi.”Hai người bọn họ người một lời ta một câu nói rất vui vẻ mà ta một câu cũng không hiểu.Nhưng hai chữ cuối cùng lập tức gợi sự chú ý của ta.

“Rời đi? Các người muốn đi đâu?”

“Không phải là các người mà là chúng ta.” Ánh mắt Hughes lợi hại như dao bắn tới hướng ta.

Ta run run chối bỏ!”Ta không đi! Ta nơi nào cũng không đi!”

Ở tòa thành Cole mann cái tên vampire này có lẽ còn nể tình mẹ hắn ba phần,một khi rời đi ta ngay cả chết như thế nào cũng không biết.

“Không phải người có quyền quyết định.Ivan,em phải giám xác kỹ ông ta,không cho phép ông ta làm chuyện gì ngu xuẩn.”

“Em biết rồi,anh cả.”

“Ồ!Các người đừng quá quá mức! Xem ta là đứa trẻ ba tuổi hay là tù phạm hả? Ta là cha các người a!”

Ta quả thật đã hết cách với hai vampire thần thông quảng đại,đành phải lần nữa dùng tới thân phận của ta.Ivan trấn an ôm lấy ta”Cha ngoan đi,chúng ta đều vì quan tâm cha thôi.”

“Đủ rồi! Ta không cần các người quan tâm gì hết ta chỉ cần một cuộc sống bình thường! Ngày mai ta sẽ đưa Vi Ny trở về nước! Các người ai cũng đừng nghĩ đem ta nhốt tại nơi này!” Ta tức giận gầm nhẹ!

Ivan nghe vậy vẻ mặt bị thương ủy khuất rưng rưng nhìn ta”Cha thật rất ghét chúng ta có phải không?”

“Ta làm sao ghét con?” Ta vội vàng ôm lấy Ivan giải thích”Ta chỉ ghét loại cảm giác bất an giống như sắp xảy ra chuyện rất đáng sợ nhưng ta không biết gì cả cũng không thể giúp sức chỉ có thể để mặc các người định đoạt.Các người thật không thể đành hoàng nói rõ sự tình ra sao?”

Ivan nhìn về phía Hughes “Anh cả,chúng ta nói với cha đi.”

“Không được.” Hughes thái độ cứng rắn quyết không để lộ “Em đã quên có người biết “độc tâm thuật” sao? Hắn biết càng ít thì càng an toàn.”

“Anh cả nói rất đúng là ta hồ đồ.” Ivan nhu tình hàng vạn hàng nghìn nhìn ta,ở trên trán ta ẩn xuống một nụ hôn”Cha,thà thứ chúng ta không thể nói rõ nhưng xin tin chúng ta làm hết thấy cũng vì tốt cho người.”

Ta phát hỏa đẩy mạnh ra Ivan!”Đừng chỉ nói lệ với ta!Nói đi nói lại các người vẫn không chịu nói,có phải không? Tốt,ta đây cũng không muốn nghe thêm nhiều lời thù dật nữa!Ta đi đây!”

Ta nổi giận ùng ùng đi về phía cửa phòng, mới kéo cánh cửa bỗng nhiên có một cổ lực lượng từ sau lưng ta đánh tới, cửa “ầm” một tiếng nặng nề đóng chặt, cả người ta cũng bị ném giữa không trung ngã mạnh lên giường!

Cả động tác miêu tả tốn không ít thời gian nhưng kỳ thật chỉ ngắn ngủn ba giây đồng hồ, ta chật vật bò dậy hỗn hển chỉ vào lỗ mũi Hughes mắng to! “Người tên khốn kiếp này! Người xem lão tử như cục bột sao? Cả ngày bị người nhào qua nhào lại thật là quá đáng đi!”

“Thật xin lỗi!” Ivan nhanh như tia chớp di động đến trên giường ôm chặt lấy ta, áy náy nỉ non “Cha, cha đừng mắng anh cả là ta làm.”

“Con đừng giúp cái tên khốn kiếp trong mắt không có trưởng bối này nói chuyện!”

“Thật sự là ta làm, ta sợ cha chạy loạn sẽ gặp nguy hiểm, tình thế cấp bách ta mới ——”

“Ivan! Không cần giải thích, bây giờ là thời khắc mấu chốt em cần phải giám sát hẳn.” Hughes mặt không chút thay đổi ra lệnh, lần nữa đi tới sân thượng, vừa tung người nhảy đã biến mất trong bóng đêm.....

.....

Mấy ngày tiếp theo ta giống như tù phạm bị người ta canh chừng. Mặc dù không bị giam nhưng ta chỉ có thể đi lại trong phòng ăn cùng phòng của mình, những địa phương khác thì tuyệt đối không được phép bén chân. Ngay cả điện thoại cùng máy tính đều bị tịch thu.

Ta mặc dù tức giận mất đi tự do nhưng càng làm cho ta lo lắng chính là mấy ngày qua không thấy bóng dáng Vi Ny, ngay cả Ivan hôm nay cũng không xuất hiện. Ngồi trong phòng ăn nổi tính tình, tàn bạo trừng ba tên tiểu quỷ.

“Tiểu Uy, các người nói đi Vi Ny rốt cuộc đi nơi nào?” Tiểu Uy còn chưa mở miệng, Tiểu Khải đã cướp trả lời trước “Đại thiếu gia nói không thể nói.”

Lại là tên khốn Hughes kia!

Thấy đôi mắt trông mong của Tiểu Uy nhìn ta như sợ ta tức giận, con người chuyển một vòng trong lòng lập tức có chủ ý.

“Tiểu Uy, con tới đây.”

Tiểu Uy vừa đi đến trước mặt của ta, ta lập tức ôm lấy nó đặt trên đùi.

“Con có đói bụng không?” Ta đem một nắm bánh ngọt đưa đến miệng nó.

Tiểu Uy thụ sủng nhược kinh nhìn đắm đắm “Chủ nhân, người..... người đút ta?”

“Đúng vậy, chỉ có Tiểu Uy là ngoan nhất, hé miệng.”

Nhìn ta cười ngọt nị nị Tiểu Khải ở một bên cũng giơ chân! “Không thể! Không thể! Chủ nhân thiên vị! Ta cũng muốn! Ta cũng muốn!” Tiểu Khải cũng vội vã chen đến trong ngực ta.

“Còn có ta! Còn có ta!” Tiểu Kiệt cũng nhảy lên. Một lúc sau trên đùi ta đã chật ních ba tiểu ba lặc. Ba đứa nhóc giống như ba chú chim nhỏ muốn măm măm, miệng mở rộng chờ ta cho ăn.

“Ai nha, rốt cuộc cho ai ăn trước đây?” Ta làm ra vẻ mặt khó xử.

“Ta trước! Đương nhiên là ta!”

“Mới không phải! Chủ nhân đút ta trước!”

“Chủ nhân đút ta! Đút ta!”

Ta cười ngọt ngào tính kế “Thôi thì vậy đi, ta nêu vấn đề người nào trả lời trước ta liền cho người đó ăn trước.”

“Tốt tốt, ta thông minh nhất nhất định là ta trả lời trước.” Tiểu Uy giành trước lên tiếng.

“Mới là lạ! Ta mới thông minh nhất!” Hai tiểu quỷ khác cũng không cam chịu yếu thế.

“Tốt lắm, tốt lắm. Trước hết nghe vấn đề của ta rồi trả lời thật nhanh. Vấn đề thứ nhất tòa thành Cole mann có mấy địa đạo?”

“Ta biết! Sáu cái!” Tiểu Khải trả lời trước nhất!

“Wow! Thật là lợi hại!” Ta dứt tiểu Khải một miếng bánh nà.

“Ăn thật ngon nga! Cảm ơn chủ nhân!” Tiểu Uy cùng tiểu Kiệt ghen tỵ không dứt nhìn Tiểu Khải sung sướng toét cả miệng.

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, còn có vấn đề khác nữa mà. Đề thứ hai, địa đạo thông ra tòa thành này có mấy cái?”

“Ta biết! Ta biết! Chỉ có một cái!” Lần này đoạt đáp thành công chính là Tiểu Uy.

“Thật thông minh a!” Ta tiếp tục dứt cho Tiểu Uy một miếng thịt bò.

Tiểu Kiệt không cam lòng thúc giục ta “Chủ nhân, ngài mau hỏi vấn đề tiếp theo đi! Lần này đến lượt ta đáp!”

“Được được, vấn đề thứ ba, cánh cửa duy nhất có thể ra ngoài tòa thành nằm ở đâu?”

“Ta biết! Ta biết! Ở phía sau lò sưởi trong thư phòng!”

Trúng phóc! Trong lòng ta hưng phấn không thôi! Vì ný, em hãy chờ ta, ta lập tức ra ngoài tìm viện binh tới cứu em ra ngoài! Ta sẽ tìm người có khả năng diệt quỷ hay bộ đội đặc chủng gì đó, tóm lại ta nhất định tìm được!

Vì không muốn bọn họ nghi ngờ, ta lại tiếp tục hỏi thêm mấy vấn đề râu ria mới làm bộ buồn ngủ, đánh ngáp nói “Hmm a, ăn no đã muốn ngủ vậy ta về phòng đánh một giấc trưa, các người đừng đến làm phiền ta.”

“Dạ, chủ nhân, chúng ta đưa ngài trở về phòng.”

“Không cần ta tự mình trở về, các người cũng đi nghỉ ngơi đi, đến tối chúng ta lại chơi trò vấn đáp.”

“Không được, đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia sắp trở về. Chúng ta không dám.” Ba tiểu quỷ mặt như đưa đám.

Cái gì? Bọn họ sắp trở về rồi?

Thảm, ta đây không phải còn chưa có thời gian chạy trốn? Không được, ta phải lập tức đi! Mắt thấy hành lang bốn bề vắng lặng, ta len lén tiến vào thư phòng, ở lò sưởi trong tường sờ đông sờ tây sờ tùm lum.” Đáng chết, cơ quan rốt cuộc ở đâu?”

Đang ở lòng ta như lửa đốt đột nhiên có người đẩy cửa đi vào ——

Ta sợ hết hồn vội vàng nhảy đến giá trước sách, rút đại quyển sách.

“Thật xin lỗi lão gia, tiểu nhân đã quấy rầy.” Một thiếu niên tóc nâu cung kính cúi đầu nói.

“Khụ khụ, lúc ta xem sách không thích người khác quấy rầy, người đi xuống đi.”

“Không được, đại thiếu gia phân phó ta mỗi ngày phải tới quét dọn thư phòng, nếu như phát hiện không sạch sẽ ta sẽ bị trách phạt.” Thanh âm thiếu niên có phần run rẩy.

Lại là đại thiếu gia! Đáng giận! Cái tên vampire kia thật đúng là tiếng xấu rành rành a!

“Được rồi được rồi, vậy người quét nhanh lên một chút.”

“Dạ, cảm tạ lão gia.” Thiếu niên cầm lấy chổi lông gà bắt đầu nghiêm túc quét dọn.

Ta mở ra quyển sách làm bộ rất hứng thú nhìn xem. Thời gian từng giây từng phút trôi qua đang lúc ta nín không được tình tình muốn bạo phát, thiếu niên đó không cần thận dụng phải một nơi, rầm một tiếng lò sưởi trong tường thế nhưng chia làm hai nửa lộ ra cửa vào ——

A a a! Trời cũng giúp ta! Ta ở trong lòng cảm tạ tất cả thần linh trên trời!

8. Chương 4-2

Edit+Beta:Tieumanulk

“Ai nha! Lão gia! Thật xin lỗi!Tiểu nhân không phải cố ý.”Thiếu niên sợ hãi cúi đầu liên tục nói xin lỗi,ta còn thấy cả người hần run rẩy không ngừng.

“Không sao,không sao,người ra ngoài trước đi để ta xử lý.”

“Cảm ơn lão gia! Cảm ơn lão gia!Xin ngài ngàn vạn đừng nói với đại thiếu gia.”

Ta cũng không muốn chết! Ta ở trong lòng làm mất quý.”Yên tâm đi đây là bí mật chúng ta.Người đi nhanh đi.”

“Cảm ơn lão gia,cảm ơn lão gia.Ngài đúng là người tốt.” Thiếu niên luôn miệng nói cảm ơn,mở cửa cực kỳ nhanh chạy đi.

“Thật là có được mà không tổn chút sức.Ta Tổng Tư Thuần thật là trời sinh tốt số! Ha ha ha.....” Ta đắc ý cười to ba tiếng,vui vẻ phóng về phía địa đạo ——Dùng hết tốc lực thở phì phò chạy 20 ,hết chuyển Đông đến chuyển Tây ta rốt cục chạy được tới cửa cuối,dùng sức đẩy ra một cánh cửa đá——

.....

Yà hú! Ta tự do rồi!

Thấy khu rừng rậm xinh đẹp bên ngoài được phủ một lớp tuyết trắng,ta nhảy nhót chạy ra!Ngay khi thân thể ta vừa ra khỏi cửa đá “ầm”một tiếng khép lại,ta quay đầu nhìn như một vách núi sừng sững hoàn toàn nhìn không ra nửa điểm dấu vết,thiết kế đúng là không chừa vào đâu được.

Trong lòng ta thảm sát thương,ngẩng đầu nhìn tòa thành Cole mann mặc dù đang nở xa nơi khác nhưng vẫn khí thế phi phàm.

“Cái nơi quỷ quái này dù đánh chết lão tử cũng không trở lại!”Miệng ta thì nói rất quyết tuyệt nhưng khi ta đi vào trong rừng rậm lại không nhận được liên tiếp ngoảnh đầu lại.

Tổng Tư Thuần,mi điên rồi? Mi đang ở đây không nở cái gì?Cho dù hai vampire dung mạo dù có dễ nhìn hơn nữa thì cũng là vampire!A a không phải,ta là không nở Vi Ny cùng ba tiểu quỷ kia mới đúng!

Ta vừa ra sức thuyết phục mình vừa ra sức chạy như điên trong tuyết!Ta chạy trốn thiếu chút nữa đi đứt nửa cái mạng,đến cuối cùng thật sự toàn thân vô lực,tứ chi rã rời không thể làm gì khác hơn là dựa vào cây khô,ngã ngồi trên mặt đất.....

Một mỗi nhìn cánh rừng rậm không có điểm cuối,ta quả thực khóc không ra nước mắt.”Lạnh quá..... rất cuộc phải bao lâu mới ra khỏi khu rừng rậm quỷ quái này a? Ta Tổng Đại thiếu không muốn chết rét ở chỗ này đâu.”Nếu lúc này có Du quân gia ở đây thì tốt quá,ông ta nhất định có thể nghĩ ra biện pháp phá vòng vây.

Đang ở ta như đưa đám đột nhiên nghe được đát đát tiếng vó ngựa.....

Không tốt! Có phải truy binh đã tới?Ta vội vàng trốn phía sau cây len lén nhìn ra bên ngoài.Chỉ thấy một thiếu niên mang mũ,mặc áo sơ mi phong phanh cùng quần jean,vóc người thon dài kiện mĩ ngồi trên lưng ngựa,thanh thời hướng về phía của ta.

Ta ngay cả thở mạnh cũng không dám,lo lắng quan sát cử động của gã.Đang ở chạy qua bên cạnh ta không nghĩ tới hần lại ghì chặt ngựa,từ trên cao nhảy xuống.

“Ai nha,không nhận được.”

Chỉ thấy thiếu niên vội vã kéo ra khóa kéo,một cột nước không nghiêng lệch cứ thế xuất tại trên đầu ta ——

A a a a! Không nên a!Ta muốn lớn tiếng hét chói tai!Ta muốn bỏ chạy!Nhưng chết tiệt ta chỉ có thể giống như con rùa tôn tử nuốt giận!

“Hô..... Thật là thoải mái.” Sau khi thiếu niên tiết xong còn bật ra một tiếng thở dài sảng khoái còn cảm kê kê lắc lắc hai cái.

Cả thân bị ngâm trong “hoàng kim vũ” ta thật hận không thể xông lên đạp gãy tiểu kê kê của gã!

“Ừ,hảo khốn a,Ngân Lôi,chủ nhân ngủ một giấc một mình mi ăn cỏ đi.”

Ta thấy thiếu niên kéo thấp vành mũ,ngồi ngả đầu trên cây cỏ to ngủ.Con bạch mã cao lớn nghe lời đi tới một bên cúi đầu ăn cỏ ta thấy hình dáng nó mà trong lòng vui khôn tả.

Tốt,tên khốn kiếp này có mắt không trông dám tiểu một thân bốn thiếu gia,bốn thiếu gia hiện tại sẽ lấy ngựa của ngươi,coi như ngươi thiếu ta đi!Ta rón rén từng bước từng bước đến gần bạch mã,tay chân nhanh nhẹn nhảy lên!

“Ngân Lôi ngoan,đi nhanh thôi! Chỉ cần chúng ta an toàn rồi đi,bốn thiếu gia sẽ đem mẫu mã xinh đẹp nhất nhà ta gả cho ngươi.”

Ta ở bên tai Ngân Lôi nói nhỏ,nó dường như nghe đã hiểu lời của ta biết điều để cho ta cỡi.Bởi vì sợ đánh thức người thiếu niên kia,ta không dám để cho nó chạy nhanh,chỉ có thể di chuyển từng bước nhỏ.

Chờ đi được một quãng ta xác định an toàn,mới vội vàng huy động dây cương thúc giục Ngân Lôi cuống chạy.Gió ở bên tai gào thét mà qua mặc dù ta cả người vừa ẩm vừa thối,người chật vật không chịu nổi nhưng tâm tình cũng rất thoải mái!Đột nhiên ở cuối rừng rậm xuất hiện con đường xe cộ qua lại,ta đột nhiên có loại vọng động muốn khóc!

Ô..... ta rốt cục hiểu rõ cảm thụ của Lỗ Tấn!Thì ra trở lại thế giới văn minh lại làm người ta cảm động đến thế!

Mắt thấy chỉ còn một trăm mét nữa là có thể thoát khỏi bể khổ,ta mừng rỡ cười ha ha”Ha ha..... Ta rốt cục tự do rồi!”

“Chúc mừng chúc mừng!”

Roẹt——

Một đạo hắc ảnh từ trên cây nhảy xuống che ở trước mặt ta ——

“A ——” Ta bị dọa sợ đến kêu to một tiếng khản cấp ghì chặt dây cương.Là hắc! Là tên thiếu niên mang mũ!Mẹ của ta ơi,tay hắc chân làm sao nhanh như vậy? Hắc rốt cuộc là người hay quỷ?

“Ngươi..... Ngươi rốt cuộc là người nào?”

Thiếu niên cỡi xuống cái mũ để lộ mái tóc rậm nắng đẹp.Ta nhìn màu tóc long lánh của hắc,trong đầu đột nhiên lóe lên một ý nghĩ!”Là ngươi! Là tên người hầu quét dọn thư phòng!”

“Hi hi,ánh mắt rất tốt!” Thiếu niên nhìn ta cười rạng rỡ.Chỉ thấy hắc mày rậm mắt to,đẹp trai cao ngất,hai đầu lông mày có vẻ bướng bỉnh,thoạt nhìn vô cùng khả ái,một đôi trông mắt lục như bảo thạch lại càng mê người vô cùng.

Ta có chút chịu không nổi nụ cười sáng lạn của gã,hắng giọng cố ý giận tái mặt,lạnh giọng hỏi, “Ngươi rốt cuộc là ai?”

“A,cha không biết ta sao?”

“Cái gì?” Ta nghe vậy thiếu chút nữa té xỉu!”Ai là...cha của ngươi? Ngươi làm rồi!”

“Ta làm sao có thể làm? Mặc dù qua mấy trăm năm nhưng ta nhìn một lần thôi đã nhận ra cha!”

“Mấy trăm năm?” Xem ra thật thật gặp phải một tên bệnh thần kinh “Bốn thiếu gia không rảnh nghe ngươi nói nhăng nói cuội mau tránh ra!”

Ta huy động dây cương,kẹp chặt bụng ngựa chuẩn bị giục ngựa chạy như điên,không nghĩ tới Ngân Lôi mới đi một bước,yên ngựa dưới móng đột nhiên truyền đến một dòng điện ——

“Wow a a ——”Ta bị điện giật tứ chi tê dại,kêu thảm một tiếng ngã từ trên lưng ngựa xuống ——Cùng lúc đó,bành bạch ——Hai sợi dây không biết từ cơ quan nào trong yên ngựa bắn ra,đem ta trói lại thật chặt!

Ta toàn thân không thể động đậy chỉ có thể nghiêng đầu nhìn thiếu niên mắng to!

“Khốn kiếp! Đây là thứ quỷ quái gì? Mau buông!”

“Đây không phải là đồ quỷ quái gì hết mà là phát minh mới nhất của ta! Cha không vui sao?” Thiếu niên vẻ mặt như đưa đám”Ta còn tưởng rằng cha sẽ thích đây.”

“Người nào sẽ thích bị trói ở trên ngựa hả? Mau buông ta xuống!”

“A! Ta biết rồi! Chắc cha còn chưa thưởng thức được vui vẻ chân chính nên mới không thưởng thức phát minh của ta.Không cần sợ,ta hiện tại lập tức làm mẫu cho cha!”

Thiếu niên roẹt cái đã nhảy lên lưng ngựa,thật chặt dán phía sau thân thể của ta.

“Khốn kiếp! Ngươi muốn làm gì? Mau tránh ra!”

“Ta không phải tên khốn kiếp,Cha,ta tên là Asianeach {Á Các} Rosen Cole mann.”

“Cái gì? Ngươi chính là anh em của đám yêu quái nhà Cole mann?”Ồ..... vừa mới thoát đi hai vampire,hiện tại lại tới thêm một!

Ồ lần này đi đời nhà ma chắc rồi! Mạng nhỏ nghỉ ngơi vậy!

“Đúng vậy,cha,chúng ta rốt cục lại gặp mặt!”Á Các khẽ cười một tiếng,vươn tay sờ sảng vuốt ve cái mông của ta.Một dòng điện phút chốc từ mông xông thẳng hướng trái tim của ta,ta toàn thân run lập cập!

Này..... Này nhất định là do cái yên ngựa quỷ quái gây họa,Lão tử mới không có cảm giác!Ta vừa thẹn vừa giận quay đầu hướng về phía gã mắng to!”Ngươi sờ gì sờ? Ta là lão tử ngươi đấy,biến thái!”

“Sờ sờ thôi đã bảo biến thái,nếu như vậy thì sao nhỉ? Cha.....” Á Các nghịch ngợm cười đột nhiên dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai xé mở quần của ta ——

Roẹt——Cái quần bằng nhung thiên nga đen cao quý cùng quần lót bên trong từ giữa khe mông bị ngạnh sanh xé thành hai nửa,bờ mông cao quý của ta cũng đi theo không chút che dấu lộ ra ngoài ở không khí lạnh lẽo ——Tuy rằng mông của ta chợt lạnh nhưng lòng lại lạnh hơn.

Xong,tiểu cục hoa thuần khiết của bốn thiếu gia bảo giữ nhiều năm chẳng lẽ hôm nay phải chịu thảm cảnh chôn vùi?

“Ồ..... Không nên a!”Ta sợ hãi giãy dụa nhưng thiếu niên chỉ giống như cái đồ biến thái không ngừng xoa nắn mông của ta.

“Cha,không ngờ mông của người chết tiết xinh đẹp đến vậy.....” Á Các thở hổn hển đột nhiên cúi người ở trên mông ta cắn mạnh một cái ——

“A a a!” Ta bị đau thét inh ỏi!

“Mấy trăm năm qua..... ta mỗi ngày đều mơ ước giống như vậy đem thân thể tuyết trắng của người trói lại,để người nằm dưới thân ta khóc lóc run rẩy,thét chói tai,cầu xin ta ta——”

Ta nghe được trái tim cũng nhảy bang bang,một luồng hơi nóng kỳ dị ở trong mạch máu điên cuồng gào lên,cổ họng cũng khô gât,thanh âm cũng trở nên khàn khàn nói”Còn lâu mới xin ngươi tha thứ ý!”

Thiếu niên hoàn toàn không để ý tiếng la thảm thiết của ta,vặn lại cằm của ta,tiếp theo là một nụ hôn sâu——

“Ưm ừ.....”Thiếu niên đầu lưỡi linh hoạt như xà quấn chặt lấy đầu lưỡi của ta,nóng bỏng lộn xộn mút mát để đầu cùng thân thể ta như bị rót vào nham thạch, nóng đến muốn hòa tan.....

“A..... Cha..... cha của ta..... Vì để giải nổi tương tư cha,ta không ngừng phát minh ra nhiều loại máy móc cách thức mới lạ,hiện tại rốt cục có thể thưởng thức công dục!Cha nhất định rất vui đúng không!”

Ồ..... Ngu ngốc mới vui đi?Nghe gã nồng nhiệt biểu lộ,tạ lần nữa đối với trạng thái tinh thần thiếu niên có sự hoài nghi nặng.

Đang ở ta khóc không ra nước mắt,bành bạch ——sợi dây rên người của ta đột nhiên nhanh chóng rứt trở về.

“Chán,nếu không phải vì sợ phá hư nghi thức,tạ hôm nay tuyệt đối không buông tha cha đâu!”

Ồ..... Thật tốt quá! Tạ chưa từng cảm ơn cái nghi thức quỷ quái kia đến vậy!

Nhưng sung sướng của tạ duy trì chưa được ba giây đã bị lời tiếp theo của thiếu niên hoàn toàn phá hủy

“Đi thôi,cha,mặc dù tạ rất thích trên người cha có mùi của tạ nhưng các ca ca cũng sẽ không thích đâu.Tạ đưa người về nhà tắm rửa hun hươg,chuẩn bị tối nay đón nghi thức thần thánh đi ——”

9. Chương 5-1

Đêm tối phủ xuống,tạ vừa nặng trở lại tòa thành Cole mann kinh khủng,đáng thương cho Tổng đại thiếu gia tạ chạy trốn chỉ duy trì gần nửa canh giờ đã tuyên cáo kết thúc.Thật là mất thể diện.

Hôm nay,tạ toàn thân trơn nhẵn chỉ choàng cái áo tơ lụa màu đỏ,bị trói trên ván gỗ giống như “thần trụ” bị người hầu đưa đến một gian mật thất.

“Khốn kiếp! Tạ là nam chủ nhân thành bảo này! Tạ lệnh cho các người lập tức thả tạ xuống!”

“Thật xin lỗi,lão gia,đại thiếu gia đã phân phó.”Tất cả kháng nghị gào thét của tạ bọn người hầu vĩnh viễn chỉ trả lời một câu như thế.Tạ quả thực tức đến bùng nổ!Kế tiếp,tám ván gỗ được cẩn thận dựng đứng khảm vào tường,tạ rốt cục có thể thẳng thân thấy rõ hết thấy bên trong phòng ——

Mật thất này nằm ở đỉnh tòa thành,trần nhà cao khoảng mười thước,bốn phía hoàn toàn không có cửa sổ chỉ có phía trên có một cửa sổ nhỏ nhỏ ánh trắng mờ ảo theo đó len lỏi chen vào.

Bên trong nhà bài biện hết sức xa hoa,nhất là chính giữa đặt một chiếc giường khổng lồ,tạ thấy bỗng nhiên không muốn nhìn tiếp.

“Lão gia,tiểu nhân cáo lui.” Bốn người hầu hướng tạ hành lễ xong lập tức cáo lui.

Bọn họ mặc dù phụng mệnh khiêng tạ đến đây nhưng đụng cũng không dám đụng,thái độ hết sức cung kính.Đội bọn người hầu đi khỏi,mật thất bỗng nhiên trở lại im lặng vốn có.Nhìn chiếc giường lớn khủng khiếp tạ sợ đến ứa mồ hôi lạnh,không dám tưởng tượng kế tiếp phải tiến hành nghi thức quỷ quái kia thế nào.

Nếu như dựa theo trong phim ảnh thường chiếu,ba vampire kia nhất định cắn vài cái lên cổ tạ,sau đó hút máu của tạ đem tạ biến thành đồng loại của chúng,tiếp nữa thì phóng túng bản thân mặc bọn họ sai khiến!

Ồ..... Không nên a! Tạ không muốn bị đổi phiên X cũng không muốn biến thành vampire!Tạ dùng sức giãy dụa cổ tay,liều mạng muốn tránh thoát vật trói buộc bằng da.

“Bộ dạng khi cha giãy dụa cũng thật đáng yêu nha.” Thanh âm nghịch ngợm của Á Các ở trong bóng tối vang lên.

“Anh xác định sẽ không tổn thương đến cha chứ?” Giọng nói du dương của Ivan như đang ở bên cạnh.

“Có lẽ bị thương nhưng vậy hẳn mới biết học ngoan.” Hughes thanh âm lãnh đạm ngay cả không khí cũng phải đông lại.

Rõ ràng nghe được thanh âm nhưng lại không nhìn thấy người của bọn họ,tạ vừa sợ vừa giận kéo cổ họng mắng to!”Mấy người các người đừng có ở nơi đây giả thần giả quỷ! Có giỏi thì thả lão tử xuống,tạ và các người một chọi một!”

“Wow! Cha mới thật phi thường dũng mãnh a!”Thiếu niên anh tuấn vừa hiện thân liền cho tạ một tràn vỗ tay nhiệt liệt!

Ta thấy bọn họ thì dở khóc dở cười, hung hăng trừng mắt liếc gã!

“Oa oa, anh cả, anh hai, các người có nhìn thấy không? Cha đang vứt mị nhân cho ta! Ta biết cha thích nhất ta mà!” Á Các hưng phấn nhảy lên!

Ồ..... Oan uống a! Bồn thiếu gia lúc nào vứt mị nhân cho tên vampire càn quấy này rồi?

Ồ ta còn chưa kịp mở miệng giải thích thì Ivan đẹp không gì sánh được bỗng nhiên hiện thân.”Cha sao người có thể thiên vị thế chứ?”Đôi tròng mắt violet ngăn nước dâng đầy thương tâm ủy khuất.

Ta nhìn thấy lòng cũng đau muốn chết, lập tức luôn miệng trấn an”Ivan ngoan, cha làm sao có thể thiên vị con đừng tin tưởng tên đó.”

“Hừ, xem ra mấy năm qua người rất buông thả, cái miệng nói năng ngọt xớt chắc đã lưu tình khắp nơi.” Mặc dù Hughes là người hiện thân cuối cùng nhưng hơi thở phát ra từ người tuyệt đối thẳng thắn được mọi người nơi đây, thoáng cái đem không khí ngưng tụ.

Nhìn tròng mắt màu lam lạnh như băng của hắn, ta không có tiền đồ rùng mình một cái! Nhưng nghĩ đến Ivan vẫn còn ở nơi này, Tổng đại thiếu gia ta sao có thể yếu thế trước mặt mỹ nhân, lập tức lấy mười hai vạn phần tinh thần gắng lên!

“Hughes Cole mann, ai cho người bêu xấu thanh danh của ta!”

“Thanh danh?” Hughes lạnh lùng cười đột nhiên đem một chồng hình đặt ở trước mắt ta —— Những tấm hình màu sắc rực rỡ rải đầy trên đất, mỗi một tấm đều là hình chụp bồn thiếu gia ôm mỹ nữ “Diễm chiếu”!

Ta bỗng chốc cứng họng len lén liếc mắt nhìn về Ivan, chỉ thấy y sắc mặt xanh mét oán hận nhìn ta.

Ta rõ ràng là cha người ta lúc này lại như ông xã bất gian tại giường, đỏ mặt liều giải thích cùng bà xã “Ivan, kia cũng chỉ là gặp dịp thì chơi con đừng để trong lòng.”

Ivan xoẹt một cái di động đến trước mặt ta, cách áo choàng bắt lấy hạ thể của ta, lạnh giọng nói “Không ngờ cha lại nhẫn tâm bỏ lại ba anh em chúng ta, mình ở bên ngoài tiêu dao sung sướng, thật thật là quá đáng!”

Ồ..... Oan uống quá đi, người nào bỏ lại các người? Chúng ta không phải chỉ mới quen sao? Ta mặc dù nghe không hiểu ra sao nhưng hạ thân truyền đến khoái cảm làm cho ta sáng đến nói không ra lời, không ngừng rên rỉ.....

“Hừ ừ..... Ivan..... A a.....”

“Trời ạ! Ta chịu không được! Tiếng rên rỉ của cha thật quá mê người!” Á Các nhào tới kéo ra áo choàng của ta!

Ta nghe được bọn họ cùng lúc hít khí ——

& & &

Thế nào? Xinh lắm phải không? – Bồn thiếu gia núp tuyệt đối là trời sinh giống như hoa anh đào trắng noãn so với phụ nữ còn xinh đẹp hơn a! Bệnh cũ tự luyện của ta lại tái phát đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng!

A a a! Có lầm hay không? Hai đóa hoa sakura không có tiền đồ trong tầm mắt ba anh em vampire thế nhưng nở rộ ——

Ta mắc cỡ hận không thể chui vào trong động đất!

“Ha ha, cha vẫn cứ như trước kia càng xấu hổ đầu nhũ sẽ càng cứng rắn!” Á Các cười đến *** dâng hề hề.

“Trước kia đầu nhũ của cha cũng đã rất nhạy cảm rồi, mỗi lần ta mút nhẹ cha đã hưng phấn như điên.” Ivan vừa đùa bỡn hạ thể của ta vừa nói lời làm cho người ta đỏ mặt tim đập.

Ta lúc nào bị người hút đầu nhũ rồi hả? Người nằm mộng xuân sao, ta bị kỷ xảo cao siêu Ivan làm cho rên rỉ không ngừng, thở hồng hộc nói”Ivan ngoan..... đừng đùa..... mau buông cha ra đi.....”

“Dâm dăng.” Hughes đột nhiên vươn ra hai ngón tay nắm nắm bên phải của ta, dùng sức ngắt một cái ——

“Ack a a ——” Đột nhiên đau đớn cùng khoái cảm sắc bén làm ta thất thanh kêu to!

“Vẫn là anh cả lợi hại! Các người xem đi.....” Ivan vén lên áo choàng móc ra hạ thể của ta ——

“Trời ạ,cha chảy rất nhiều nước.....”Chỉ thấy tiểu đệ đệ không có tiền đồ của ta cương cứng,hưng phấn đến nước miếng chảy ròng,quả thực mất mặt muốn chết!

“Nhìn cái gì mà nhìn? Bộ các người không có sao?” Ta thẹn quá thành giận la ầm lên!

“Chúng ta đương nhiên là có,so với cha còn lớn hơn còn cứng hơn nha!” Á Các cũng đưa tay đùa bỡn núp bên trái của ta.

Trời ạ,lại thêm một đứa!Hai điểm phía trên cùng một cây phía dưới đồng thời bị ba vampire làm cho trời đất quay cuồng,căn bản chống đỡ không được,mấy lần muốn tinh quan thất thủ lại bị ta ngạnh sanh sanh đè ép xuống!

Lão Tử mới không dễ đầu hàng! Ba tiểu tử các người đừng có nằm mơ!

“Hmm a..... ba người các người sao có thể lớn hơn lão tử..... Hừ ừ..... Ít khoác lác đi.....”

“Anh cả,xem cha nói gì kia.” Á Các ha ha cười thành tiếng.

“Đã trải qua một khoảng thời gian hẳn chắc đã quên sự lợi hại của ba anh em chúng ta.” Hughes cười lạnh nói “Hiện tại để chúng ta giúp phụ thân đại nhân phục hồi lại phần trí nhớ đó.”

“Hi hi,khẩn cấp đi.”

“Các người..... Các người muốn làm gì? A a ——”

Bành bạch ——Cái thứ trói chết trên tay của ta bỗng nhiên tháo ra,ta bị cường lực ném ...ngã lên mặt giường lớn ——

Khốn kiếp! Là đứa nào ném lão tử!Ta tức giận từ chăn giường tơ màu đen bò dậy lại thấy được hình ảnh khiến ta trợn mắt hốc mồm,kính hãi vạn phần——

Ba người đàn ông tuấn mỹ phi phạm,vóc người hoàn mỹ đang trần truồng vây quanh chiếc giường của ta.Ba cô thật khổng lồ cứng rắn,dữ tợn chia ra từ bên trái, bên phải cùng phía trước tàn bạo nhắm thẳng vào ta!Toàn cảnh quá mức sắc tình hại đầu ta như máy móc ngừng hoạt động!Cái gì cũng không thể suy tư nhưng phản ứng bản thân biết có nguy hiểm.

Không chút nghĩ ngợi nhảy dựng lên,từ khe hở giữa Ivan cùng Á Các phá vòng vây.

“Cha thật không ngoan nha.”Chỉ nghe Ivan cười khê,một giây sau sống lưng của ta bị vững vàng giam cầm trong ngực y ——

“Buông!Ivan,xin con mau thả cha đi!” Ta ở trong ngực y sợ hãi liều mạng giãy dụa.

“Cha làm sao có thể đi? Bọn chúng ta chờ cha đã rất lâu rất lâu.....” Ivan từ phía sau lưng ngậm vào vành tai của ta,trùng phật cắn lên một cái——

“A ——” Ta bị Ivan cắn nhẹ một cái,cả người bỗng nhiên mềm nhũn.

“Quá tuyệt vời..... Cha vẫn như trước kia,toàn thân đều là tử huyết a.....”

Ta bị bắt trở lại chính giữa chiếc giường dựa lưng vào trong ngực Ivan,quay đầu cùng y môi lưỡi quấn giao không ngừng trao đổi nộ hôn nồng cháy.....

“Ngọt..... đầu lưỡi của cha mềm mại quá ngọt quá.....”

“Hừ ừ..... I van..... Ừ.....” Ta từ trong mũi phun ra tiếng thở dài ngọt nị.

“Cha,ta cũng muốn!”Á Các giống như tiểu cầu chết đói nhào tới,đem núp của ta ngậm vào trong miệng,vừa mút vừa liếm khiến ta ô ô gọi không ngừng,côn thịt phía dưới của ta cũng không tiến bộ nó lại nhất trụ kinh thiên.

“Phụ thân đại nhân nơi này cũng tịch mịch đến khóc đây.”

Bàn tay to lạnh như băng của Hughes nắm chặt phân thân của ta,ta lập tức giật rùng mình nhưng đồng thời sâu trong cơ thể lại dâng lên một luồng hơi nóng kỳ dị.....

“Buông..... Buông tay!” Ta khó nhịn vịn vịn thân thể.

“Phụ thân đại nhân thật muốn ta buông tay hay muốn ta chơi tiểu đệ đệ *** đàng của người đây?” Khi Hughes nói ngón cái còn cố ý xoa mắt ngựa của ta, để cho ta bị kích thích địa a a kêu lên.

“A a..... Không nên a..... Khốn kiếp..... A a.....”

“Cha,cha càng mắng anh cả,anh ấy sẽ càng mạnh bạo hay cha thành thực chút đi.” Ivan cười khê,dịu dàng liếm môi của ta,hảo tâm khuyên nhủ “Cứ thừa nhận rất thoải mái đi cha.....”

“A a..... ta mới không thoải mái..... Ô wow a a!”Bỗng nhiên vang lên tiếng hét thảm thiết bởi vì ta hai đản đản của ta thiếu chút bị bóp vỡ!

“Phụ thân đại nhân,người chẳng lẽ không biết ta ghét nhất những người nói dối ta!” Động tác cùng ánh mắt đều tàn nhẫn như con người hần.

“Ồ..... Đau quá! Đau quá! Người mau buông!”Ta muốn dùng chân đạp hần lại bị hần tách rộng bấp đùi,vững vàng giữ chặt.

“Anh cả!Anh nhẹ chút đi!” Ivan đau lòng hô lên.

“Anh hai,anh còn chưa hiểu rõ tính cha sao?Cha thích anh cả thô bạo với mình.Nếu không sao mỗi lần cha đều cố ý khiêu khích anh cả?”

Nghe được lời nói mát của Á Các,ta quả thực tức điên lên!”Còn lâu mới thích!Hughes chết bầm! Mau cút ngay cho ta!”

“Người dám bảo ta cút?” Ánh mắt Hughes vốn lạnh lẽo hiện tại chuyển sang hừng hực lửa giận!”Xem ra phụ thân đại nhân rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.”Hai chân của ta bỗng chốc lại bị mở rộng,một cây cự bổng cứng rắn nhanh chóng để ở cửa cúc huyết,mắt thấy sắp tiến quân thần tốc ——

“Đại ca!”

“Đại ca!”

Hai tiếng kinh hô vang lên,Ivan cùng A Các đã chạy đến đưa tay chặn lại ngực Hughes——

10. Chương 5-2

“Đại ca!Anh điên rồi?Anh sẽ hại chết cha mất!” Ivan lo lắng hét lên.

“Đúng vậy,đại ca,ngghi thức còn chưa tiến hành,cha làm sao chịu nổi?” Á các khẩn trương bắt lấy bả vai Hughes.

“Là ta quá xung động.” Hughes khôi phục lý trí hít một hơi thật sâu,lùi về sau một bước,tiểu hoa cúc của ta rốt cục thoát khỏi hiểm cảnh.

“Hiazzz,đúng là chỉ có cha mới có thể làm cho anh cả thất khống.” Ivan bắt đắc dĩ lắc đầu.

“Đừng trách anh cả,cứ nhìn bộ dáng thiếu thao của cha ngay cả em còn sắp không nhịn được.” Á Các đứng ra nói chuyện thay anh mình.

Ta nghe bọn họ nói mà nổi hỏa!”Người nào thiếu thao hả? Là mấy tên vampire cầm thú các ngươi ở đây động dục thì có?”

“Được rồi,được rồi,mọi người đừng cãi nữa.” Ivan vội chạy ra hòa giải “Đã sắp đến giờ,hay chúng ta nhanh tiến hành nghi thức đi.”

“Đến giờ? Thật tốt quá! Rốt cục đã để chúng ta chờ đến,em sắp nhịn chết đây này.” Á Các xoa tay háo hức nói.

Trước đó đã từng nghe qua bọn họ nói”nghi thức” quý quái gì đó,hôm nay thật muốn tận mắt nhìn thấy nhưng trong lòng có một loại cảm giác kỳ lạ không biết là sợ nhiều hay tò mò nhiều hơn?

Hughes thật sâu nhìn ta một lần nữa,ngẩng đầu quay sang Ivan nói”Vậy thì bắt đầu.”

“Ừ.” Ivan gật đầu,dịu dàng đặt ta nằm ngang trên giường.

“Ivan!” Ta sợ kéo lấy tay y”Các người muốn làm gì ta?”

“Đừng sợ,chúng ta phải mở ra linh lực trong máu người,nếu không cha sẽ không chịu được ba chúng ta.” Ivan ôn nhu hôn lên trán ta.

“Máu của lão Tử nào linh lực gì? Các người điên rồi!” Ta tức giận hét âm lên!

“Chút nữa cha sẽ biết.” Á Các cũng đi đến trên môi ta chụt chụt một chút.Chỉ có Hughes thối không chịu đến hôn ta,sau một khắc lại nghe hần lạnh lùng hạ mệnh lệnh ——

“Mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng,nghi thức bắt đầu ——”

.....

Chỉ thấy Hughes vũ động hai tay,trong miệng lẩm bẩm một dãy chú ngữ mà ta không hiểu nổi.Một viên thủy tinh cầu trong suốt đột nhiên bay lên đầu ta phát ra tia sáng xinh đẹp,đem toàn thân bao phủ trong đó ——

Ta nhìn đến choáng váng,cảm giác toàn thân nhẹ bỗng rơi vào ảo cảnh.....

“Huyết chi thiên thần,lấy danh nghĩa phụ thân,xin ban cho chúng ta lực lượng giúp Thánh huyết Chi Vương thức tỉnh,giải phóng Thánh huyết linh lực ——”

Thủy tinh cầu bắt đầu ở giữa không trung xoay vòng phóng xạ ra không còn là tia ngân quang nhu hòa,mà là tia sáng đỏ như máu——

“A a a ——”

Mỗi tia sáng đỏ như ngọn lửa hùng hực bắn vào bên trong cơ thể ta,cả người nhanh chóng như bị lửa thêu,ta khổ sở la hét thảm thiết!

“Cha,kiên nhẫn một chút!”

Thanh âm ôn nhu của Ivan cũng trấn an không được ta,ta đau đến quay cuồng trên giường gào khóc!”A a —— đau quá! Đau quá! Cứu cứu ta!”

Ta cảm giác được mạch máu trong cơ thể sắp bị tia sáng đỏ kia thiêu rụi,đang ở thời điểm ta đau đến muốn chết ——

“Chính là hiện tại!”

Bỗng nhiên ta nghe được Hughes gầm nhẹ,trong miệng được rót vào một dòng chất lỏng lạnh như băng,trong nháy mắt xoa dịu ngọn ác hỏa hùng hực trong cơ thể——

Ta thoải mái lớn tiếng thở dốc như lữ nhân sắp chết khát trong sa mạc,khát khao mút lấy “Hừ ừ..... chắc chắc.....”

“..... Chậm..... đừng hút quá nhanh.....”

Ta nghe được thanh âm Hughes chưa từng ôn nhu đến thế,say mê mút thêm vài hớp mới nghe được Hughes nói “Ivan,em cũng tới.”

“Vinh hạnh của ta.”Thanh âm nhu hòa của Ivan vừa vang bên tai,tiếp theo trong miệng của ta lại có thêm một dòng chất lỏng mát lạnh.....

Ta cảm giác khoan khoái trong người,ác hỏa trong cơ thể cũng dần dần bị dập tắt.....

“Tốt vậy sao? Em cũng muốn.”

“Được rồi,Á Các,em cũng tới đi.”

“Hi hi rất cực đến phiên ta,cha người phải uống nhiều một chút đấy.”

Thanh âm sáng lảnh của Á Các vang lên bên tai,tiếp theo lại một dòng chất lỏng lạnh như băng rót vào trong miệng ta,không biết mút bao lâu ta rất cực cảm thấy ác hỏa trong cơ thể đã hoàn toàn dập tắt,đổi lại có dòng nước ấm lưu động trong mạch máu.Ấm áp làm cho lòng người yên tĩnh

Ta cảm giác máu chính mình đang hòa cùng ba dòng nước ấm,phân không rõ là của bọn họ hay của mình,toàn thân khoan khoái không tả được,vui sướng mở mắt.....

“Cha,cảm thấy thế nào? Có muốn mút thêm một chút nữa không?”

Thấy Ivan nở nụ cười rạng rỡ lòng ta cũng cảm thấy ngọt lịm.Nhưng đến khi ta thấy rõ ta đang mút thứ gì,nụ cười trên mặt ta nhất thời đông cứng ——

“A a a —— máu ——”

Máu! Rất nhiều máu!Ta hoảng sợ ngồi bật dậy,trơ mắt nhìn cổ tay ba người bọn họ ồ ồ chảy ra máu tươi.....

“Các người..... Các người cho ta uống máu?” Ta quét lên khoe môi,trên tay tất cả đều là máu tươi!

“Đúng vậy,cha,người cảm giác thoải mái hơn chưa?” Á Các tự đắc tranh công kéo lấy tay ta.

“Kẻ điên! Các người đều là kẻ điên!” Ta hất ra tay gã sợ hãi hét lên!”Có phải các người muốn biến ta thành Vampire? Ta không muốn ta không muốn!”

“Cha,cha,cha bình tĩnh một chút.” Ivan vội vàng ôm lấy ta “Uống máu của chúng ta cha sẽ không biến thành vampire.”

“Gạt người! Người gạt ta!” Trong phim ảnh không phải đều diễn như vậy sao!Ta vừa tức lại vừa sợ nằm trong ngực y ra sức giãy dụa!”Ta không muốn biến thành vampirr,ta không muốn biến thành vampire!”

“Đừng ồn nữa!” Hughes đem ta lôi vào trong ngực hắn,để lộ ra rằng nanh lạnh lùng nói”Người mà còn ầm ĩ ta liền biến người thành vampire!”

Ta giật mình lập tức biết điều câm miệng.

“Phốc ——” Á Các phốc cái bật cười!”Cha vẫn sợ anh cả nhất ha ha.”

“Á Các,đừng làm rộn.Anh cả,hiện tại đã không còn sớm chúng ta nhanh tay tiến hành bước tiếp theo đi.”

“Đúng vậy,đúng vậy,anh cả,nhanh chút đi,em thật đợi không nổi nữa rồi.”Á Các đáng chết,thế nhưng nắm lấy tay ta đặt lên “Kê kê” của nó!

Khinh người quá đáng ——

“Ngao ô ——”Bị ta dùng sức cào một đường, Á Các bị đau réo lên!

“Hừ hừ,biết sự lợi hại của ta chưa!”

“Biết, biết! Cha thật lợi hại!” Khuôn mặt anh tuấn của Á Các vặn vẹo,vui sướng nỉ non”Sảng khoái quá đi,cha,cha dùng dục chút nữa đi!”

Xiu!Ta thật chịu thua cái tên vampire bướng bỉnh này.

“Cha thiên vị quá,tối ngày chỉ lo cho đệ đệ? Ta cũng muốn.”Ivan đột nhiên đưa phân thân đến miệng ta “Cha,liếm ta.....”phân thân Ivan hoàn mỹ không tỳ vết, trắng nõn không rãnh đẹp như con người y.

Cả đời ta chưa từng hôn qua kê kê nam nhân nhưng vì là Ivan,ta căn bản không nỡ cự tuyệt,không thể làm gì khác hơn vươn ra đầu lưỡi yêu thương liếm.....

“Hmm a..... cha tốt nhất..... rất thoải mái.....”

“Hai người các người thật biết hưởng thụ.”Hughes đột nhiên đem ta lật người nằm úp sấp,bàn tay to lướt qua sống lưng đi tới mông của ta ——

“Hiện tại tới phiên ta.”

Cảm thấy cự bồng của Hughes lần nữa để ở cửa cúc huyết,ta kinh hoảng hét ầm lên ——

“Không nên! Tránh ra,khôn kiếp! Không nên đụng ta ——”

“Nghỉ thức “khai phong” chính thức bắt đầu!”Thanh âm lãnh khốc của Hughes vừa bật ra,hung khí khổng lồ liền tiến quân thần tốc hung hăng bổ ra tiểu cục hoa mềm mại——

“Ô a a a ——” Bị một cây thiết trụ thẳng tắp cắm vào trong cơ thể,đau đớn như nội tạng bị xuyên thủng,ta thất thanh kêu réo thảm thiết!

“A a —— chính là..... chính là loại cảm giác này ——”Trong cơ thể côn thit bắt đầu điên cuồng trỗi động,máu trình của ta từ nơi giao nhau giữa cửa huyết cùng côn thit Hughes phun ào ra,trong không khí nhất thời ngập tràn mùi máu tươi kỳ dị

“Trời ạ..... Là máu của cha.....”

“Đây xem như cha lần đầu tiên phá trình sao? Trời ạ! Không chịu được! Anh cả,em không nhịn được!”Ta nghe được tiếng hưng phấn thở dốc của Ivan cùng Á Các !

“Hai người các người thật là..... mau mau đến đây.” Hughes dừng lại luật động.

“Anh cả tốt nhất!”

Vừa nghe lệnh hai người lập tức lên tiếng hoan hô,ta lập tức cảm thấy có người chui vào dưới háng của ta,hai thứ mềm nhũn đang ở cửa huyết của ta liếm láp chơi đùa.....

Ta cả người run rẩy,cúi đầu hướng chỗ kín nhìn ——

11. Chương 6-1

“Chặc chặc..... thơm quá a.....”

“Máu của cha là ngọt nhất thế giới.....”

A a a! Lão thiêu ơi! Ivan cùng Á Các ở nơi đó liếm máu của ta,còn côn thit anh trai bọn chúng còn cắm trong mông lão tử đây!!Ta quả thực sắp bị hành động *** loạn của ba anh em bọn họ dọa ngất,xấu hổ xen lẫn giận dữ gào lên!”Khôn kiếp! Các người đang làm gì đó? Mau rút cho ta!”

“Hừ ừ..... Cha..... đừng xấu hổ..... Chúng ta sẽ làm cha vui vẻ..... chặc chặc..... Thật là quá tuyệt vời.....”

Ivan vừa điên cuồng liếm máu của ta vừa bật ra than thở.

“Không nên..... Không nên liếm nữa.. A a.....”

Cửa huyết truyền đến trận trận tê dại,ta không nhịn được thân thể xụi lơ hát ra rên rỉ khó nhịn

“Hi hi,cha không quan tâm ta liếm cửa sao

Theo thanh âm Á Các nghịch ngợm cười khê,phân thân của ta bỗng chốc bị khoang miệng ảm áp bao trùm lấy dùng sức hút——

“Ô a a ——”

Á Các đem phân thân của ta nuốt vào tận gốc,điên cuồng mà mút liếm!Tuỷ não cũng như bị nó hút ra,ta hoảng sợ bị luồng khoái cảm kích thích đến mất thanh *** khiêu,thân thể co giật mạnh!

“A a a —— tao cha! Cha muốn cắt đứt ta sao?Để xem nhi tử làm sao trừng phạt cha đây!”

Lúc này Hughes kéo lấy tóc của ta giống như khổng chế một con mẩu mã,bắt đầu ở trong cơ thể ta ra sức rong duỗi!

“Ê a a a —— không nên —— không nên a ——”Cái côn thit khổng lồ kia ở tràng đạo mềm mại của ta điên cuồng mà thao,mỗi một cái đều dùng sức như đâm xuyên ruột của ta,ta rõ ràng đau đến chết đi sống lại nhưng hết lần này tới lần khác mỗi lần Hughes thao mạnh một cái thì phân thân của ta cũng với sâu

vào miệng Á Các,như ta đang thao vào miệng Á Các,làm cơn thịnh của thịt của ta sáng đến run rẩy không ngừng!

“A a a —— lại kẹp —— cha *** đang quá đi,xem nhĩ tử thao chết người thế nào! A ——”

Hughes hưng phấn gầm nhẹ một tiếng,đem cơn thịnh ngay ngắn rút ra chỉ còn sót lại đầu đỉnh bên trong,rồi lại dùng lực đâm một nhát tận đáy——

“Ô wow a a a ——”

Sâu trong cơ thể có một nơi yếu ớt bị nặng nề đâm xuyên,làm ta đang mệt mỏi phải ngẩng đầu lên phát ra thét chói tai thật dài,bất giác tiết ra ngoài ——

Từng dòng dịch từ phân thân của ta phốc phốc bắn ra,một giọt cũng không dư thừa toàn bộ rót vào trong miệng Á Các.....

“Hừ ừ..... Quá tuyệt vời..... dịch của cha ăn rất ngon a.....” Á Các vừa nói vừa mút lấy phân thân của ta.

Sau khi cao triều qua đi cảm giác vô lực ập đến làm ta xấu hổ đến không thể mở miệng,không nghĩ tới Ivan còn lửa cháy đỏ thêm dầu.

“Chậc chậc..... cái mông của cha bị thao chảy nước *** cũng rất thơm nha.....”

Ô..... cứ để cho ta chết đi!

“Hai người các người cầm miệng cho Lão Tử!” Ta ngượng ngùng la ầm lên!

“Còn có khí lực nổi dóa? Hừ ” Hughes cười lạnh nói”Xem ra ta còn chưa thao đủ người đây.”

“Cái gì? Không nên a a a ——”

Hughes không để ý sự chống cự của ta,tay nắm chặt lấy cánh mông lại bắt đầu một vòng cuồng thao!

“Bì bõm a a —— không nên —— không nên sâu như vậy a ——”

Vũ khí của Hughes thức sự quá hung mãnh,cho dù ta kẹp chặt cái mông liều mạng chống cự thì đầu đỉnh khổng lồ vẫn không ngừng bổ ra hậu huyết non mềm,mạnh mẽ đụng vào dương tâm của ta!

“A a a —— vỡ..... sắp đâm xuyên ruột của ta rồi ——”

Ta bị thao đến thất thần kêu to,hạ thân *** thủy chảy ròng ảm ướt một mảng,Hughes căn bản bất kể sống chết của ta,ra sức đóng đưa vòng eo hung hăng thao khe huyết đã vừa hồng vừa sưng ——

“Ô..... cái tên cầm thú này..... thí thí đau quá đau quá a..... Ô.....”

Tổng Đại thiếu gia ta từ nhỏ đã được nuông chiều,có khi nào chịu qua đau đớn cùng cực thế này,không nhịn được oa oa khóc lên!

“Cha đừng khóc a..... ta sẽ đau lòng chết mất.....” Ivan nghe được tiếng khóc của ta,càng thêm ôn nhu liếm cửa huyết đỏ tấy.....

Mỗi khi đầu lưỡi của y quét qua thịt hậu môn của ta,tiểu huyết nhạy cảm của ta liền dùng sức co rút lại.

Cứ thế qua vài lần,hơi thở Hughes bắt đầu rối loạn!”Vù vù..... Hai người các người..... Chết tiệt.....”

“Hi,đại ca còn không mau tước vũ khí đầu hàng?” Á Các vừa chơi đùa phân thân của ta vừa điều trêu chọc anh của gã.

“Cầm miệng!” Hughes bị gã kích thích càng thêm dùng sức thao lấy ta.

Ta bị đại nhục bổng của Hughes thao đến mất hồn,khoái cảm kinh khủng chưa từng có để ta điên cuồng uốn éo người,rơi lệ đầy mặt gào khóc.....

“A a a a —— ta muốn đã chết ô..... Ivan..... Cứu cứu ta.....”

“Cha..chết tiệt! Dám ở dưới ta mà gọi tên người khác,xem ta có thao chết người không! Hai người các người tránh ra!” Hughes giận dữ!

“Anh cả,cha không phải cố ý,anh đừng đả thương hần!” Ivan lo lắng thay ta cầu tình.

“Hừ,anh hai,đừng nói nữa.Cha,hay cha cầu xin anh cả đi.”

“Ta mới không xin hần!” Ta quật cường cắn chặt răng có chết cũng không nói!Muốn Lão Tử cầu xin cái tên Vampire vô pháp vô thiên cường gian kế phụ à,không có cửa đâu!

“Ta sẽ làm cho ngươi phải cầu xin ta.” Tròng mắt màu lam tràn ngập ham muốn dấy lên lửa giận hừng hực

“Ta hôm nay nhất định sẽ làm cho cha phải cầu xin ta mới thôi!”

.....

Hughes dù bận vẫn ung dung ngồi tê đít đầu giường,còn ta bị buộc cưỡi trên kiếm thịt khổng lồ của hần.

“Phụ thân đại nhân,bắt đầu từ bây giờ ta sẽ không cưỡng bách ngươi nữa.Muốn bị thao thì tự mình động.”

“Tự mình động?Bộ Lão Tử khát khao vậy sao? Ngươi đừng có mà mơ!” Ta phẫn hận mắng to!

“Hiazzz,cha vẫn cứ mạnh miệng thế làm gì nhỉ.” Ivan nằm nghiêng ở một bên,bất đắc dĩ thở dài.

“Như vậy sẽ thích thú hơn! Cha không thể thua nga,cố gắng lên!” Á Các ngồi xếp bằng ở một bên tiếp tục quật gió thổi lửa.

A mấy tên vampire này còn sợ thiên hạ bắt loạn sao! Lão Tử sẽ tuyệt đối không thua!

Ta tức giận trừng mắt nhìn bọn họ một cái.

Qua năm phút đồng hồ.

Ôi..... quá sót quá tê dại, côn thịt khổng lồ kia đem tràng đạo nhỏ hẹp ta căng lớn tới cực điểm, đầu đỉnh lên xuống vô tình đụng phải dương tâm khiến ta khó chịu muốn vụn vụn mấy cái.....Không được,ta phải nhịn,tuyệt đối không thể đầu hàng!

Qua mười phút đồng hồ.

Ô..... ngứa quá..... Ngứa chết người a,đỉnh đầu côn thịt không ngừng phân bố ra dịch nóng hổi,phun vào chỗ nhạy cảm nơi có như có ngàn vạn con kiến đang bò,ta ngứa đến nước mắt lấp ló nơi khóe mắt,hận không thể đưa tay vào gãi cho đã.....

“Ồ ừ.....”Tiếng rên rỉ khó nhịn khó mà kìm nén từ trong miệng ta bật ra.

Tròng mắt màu lam của Hughes như biển rộng thần bí, đem toàn bộ trò hề của ta thu vào trong trong mắt.

“Rất ngứa đúng không? Muốn thì tự mình động.”

“Người nào..... Ai nói ta muốn liễu.....” Mồ hôi từ trán của ta không ngừng chảy xuống,ta nhú lại đầu lông mày,cắn chặt răng kiên quyết không nhận thua.

Không biết lại qua bao lâu,vậy mà côn thịt tàn ác kia hoàn toàn không có dấu hiệu mềm hoá,vẫn cương cứng nóng rực làm cả cái móng của ta vừa đau vừa ngọt,khó chịu đến phát điên!

“A a.....” Ta lắc đầu khổ sở rên rỉ.

“A ha ha —— về mặt cùng tiếng kêu háo *** thật mê người! Ta chịu không được rồi!Cha,người mau nhận thua đi!” Á Các ở một bên vùng mạnh phân thân của mình kích động thủ ***!”Anh cả thao xong rồi đến anh hai,cuối cùng mới đến phiên ta! Cha địa còn như vậy nữa bắt ta phải đợi đến lúc nào?”

“Á Các,kiên nhẫn chút.” Hughes vẫn vẻ mặt bất động như núi không hề lo lắng.

Ta đột nhiên rất muốn xem thần thái kinh hoàng của tên này!Dùng sức co lại hậu huyệt rồi chậm rãi thả lỏng.Chặt lại ——

“Hít——” Hughes hít vào thở ra một hơi,thân thể chợt kéo căng!Tiếp theo đó côn thịt vốn to đến dọa người đột nhiên lại lớn thêm vài phần,nặng nề đầm chỗ ngứa làm ta không chịu nổi nữa——

“A —— ta chịu không được——” Ta cũng chịu hết nổi đoạn cuối trực tràng ngứa ngáy khôn tả,quát to một tiếng bắt đầu dong đưa cái móng,dùng hậu huyệt nho nhỏ điên cuồng khuấy động côn thịt trong cơ thể !

Ồ..... Ta quả thực là đại ngu ngốc tự khiêng đá đập vào chân mình!

“Đúng ——” Hughes gầm nhẹ một tiếng,nắm chặt bờ eo của ta giúp ta thuận lợi khuấy động lên xuống
“Đúng,chính là như vậy,cha *** đang,dùng huyết *** của người thao côn thịt của ta đi,a a—— lại dùng lực ——”

Ta nhìn thấy khuôn mặt tuần mỹ của Hughes chảy đầy mồ hôi hột,mày rậm tuyệt mỹ vì nhận được khoái cảm mà nhúu lại một chỗ.

Vốn là hàn băng vạn năm vậy mà vào thời khắc này lại có vẻ mặt gợi cảm làm người ta phát điên lên!

12. Chương 6-2

Ta nhìn mà trái tim đập bang ban,cả người dục hỏa sôi trào càng thêm dùng sức lắc lắc cái mông để cho thứ khổng lồ kia hung hăng thao sâu vào tràng đạo——

“A a a ——”Hai người chúng ta đồng thời cuồng khiêu!

“A a —— con mẹ nó khoái chết ta!”

Hughes cầm bờ eo của ta dùng sức ép xuống,thịt kiếm khổng lồ bên dưới lại dùng lực đâm lên, dương tâm yếu ớt của ta trong lúc đó đã bị đâm xuyên qua!

“Ô a a a ——” Hai ta mắt trắng dã,miệng không ngừng gào góc,côn thịt cao thẳng kịch liệt lay động.

“A a —— cha,chúng ta cùng nhau..... bắn đi!”

Hughes lộ ra răng nhanh vampire,chợt cúi đầu hướng đầu nhũ của ta dùng sức cắn xuống ——

“A a a a —— a a a ——” Ta sắp hỏng mất cuồng khiêu,thân thể điên cuồng co rút!

” A a a —— thật chặt thật chặt —— bị người mút rồi—— cha —— tất cả của ta đều cho người ——”

Hughes hưng phấn rống to,dịch giống như làn roi vừa phóng ra đã nặng nề đánh vào chỗ ngựa ngáy trong người ta!

Hắn nhiệt độ cực thấp vậy mà dịch lại như dung nham bỏng đến dọa người,ta bị hắn bắn hồn phi phách tán,ngay cả gọi cũng gọi không ra.

Chưa bao giờ trải qua khoái cảm thực cốt tiêu hồn như thế,ta chỉ trợn mắt,thân thể kéo căng hết mức để dịch của ta cuồng xạ phóng ra ——

“A,lần này đến lượt ta ăn!” Ivan nhào đầu về phía trước,mở ra đôi môi kiều diễm nghênh đón tinh đặc đang phun không ngừng ——

“Hừ ừ..... Ăn thật ngon a..... dịch của cha vừa thơm lại vừa ngọt.....”

Ta vô lực cố gắng mở ra mi mắt,lại nhìn thấy khuôn mặt tỉ mỉ của Ivan bị dịch của ta bắn tung tóe,nhất thời mắc cỡ cả khuôn mặt đỏ bừng.

“Hiện tại mới thấy xấu hổ có phải quá muộn hay không?” Hughes nâng lên cằm của ta,hài hước xem ta
“Vừa rồi không phải cười phân thân của ta rất thoải mái sao?”

Hughes kéo lấy tóc của ta,cho ta một nụ hôn sâu!

Hai người chúng ta hôn đến trời đất mờ mịt,ta cảm giác côn thịt ở trong cơ thể ta lại cứng trở lại,cái mông của ta thực tủy biết vị không bị khống chế cắn chặt hẳn,làm hắn bật ra tiếng thở dốc hưng phấn,bắt lấy cái mông của ta cuồng thao vài cái!

“Không được! Anh cả mau ra đây! Đến lượt ta!” Ivan ở một bên bắt màn hét âm lên.

“Đúng vậy,anh cả,anh không thể phá hư quy củ!” Á Các đã giơ cờ kháng nghị.

Hughes rời khỏi đôi môi của ta,thở hồng hộc nhìn ta”Đến vòng hai đổi phiên ta sẽ thao người cho đủ.”

Còn có vòng thứ hai?Ta thiếu chút nữa bất tỉnh tại chỗ!Hughes dung sức từng chút một rút côn thịt ra khỏi cơ thể ta.....

“A..... A.....” Ta nhạy cảm gọi a không ngừng.

“Trời ạ,cha,xin cha đừng mãi gọi *** đấy vậy! Ta sắp điên mất rồi!” Á Các ở một bên buồn rầu lắm lắm,điên cuồng tự tử ***!

“Rốt cục đến phiên ta!” Ivan phát ra một tiếng hoan hô,đem ta kéo đến phía dưới!

“Ivan cẩn thận một chút đừng để tinh hoa quý giá của ta chảy ra.”

“Yên tâm đi anh cả,ta sẽ không lãng phí,hôm nay nhất định phải rút đầy huyết *** khát khao này!”

Ta bị bọn họ dung lời tục tĩu nói mà mắc cỡ hận không thể che lỗ tai,nhưng mới vừa xuất tinh cả người ta hiện tại không còn chút sức,ngay cả sức bảo bọn họ câm miệng cũng không có.

“Cha,ta tới đây.....”

.....

Ivan ngồi chồm hổm ở giữa hai chân của ta,côn thịt thật to để ở cửa cục huyết mới bị thao đến sưng đỏ——

“Ivan sẽ dịu dàng với cha mà.....”

Ta thì không...lo lắng Ivan,bởi vì y từ trước đến giờ luôn che chở bảo vệ ta.

Ai ngờ Ivan thường ngày hòa nhã hôm nay lại như dã thú động tình,nâng cao côn thịt khổng lồ thoáng cái đâm vào cục huyết của ta,toàn bộ không sót chút gì——

“Vù vù..... Cha..... Thật xin lỗi..... Ta nhịn quá lâu..... trước hết để ta hưng hăng thao ngươi một bữa,mới nhẹ nhàng yêu thương ngươi nha!” Ivan vừa nói vừa cuồng loạn đóng đưa vòng eo duyên dáng mà rắn chắc!

“A a a —— cắm vào tận đáy!Đừng quá dùng sức a a —— Ivan!”

Ivan cứ như đã mấy trăm năm chưa được hưởng qua vị thịt,đại nhục bỗng mỗi lần thao vào đều tàn nhẫn cắm vào chỗ sâu nhất!

Ta bị y cuồng thao thiếu chút nữa không thở nổi!”Vù vù..... Ivan ngoan..... chậm thôi..... Cha thật sẽ bị ngươi thao chết mất.....”

“Không chết được,cha,yên tâm đi,ngươi trước kia ngày ngày bị chúng ta thao mà có sao đâu.” Á Các lại chen vào nói mát!

“Vù vù..... Nghe thối lắm! Lão Tử lúc nào làm với đám cầm thú các ngươi rồi?”

“Cha,miệng người vẫn cứ xấu như vậy không bằng làm chút chuyện hữu dụng đi.....” Hughes thể nhưng ngồi chồm hổm ở đầu của ta,đem côn thịt đã cương cứng đưa đến miệng ta “Liếm sạch sẽ đi,phía trên đều là thủy *** của ngươi nha..... chờ em hai và em ba xong việc,nó mới có thể thỏa mãn ngươi.....”

“Đi chết đi! Ta mới không —— ừ ——”

Ta còn chưa nói hết côn thịt của Hughes đã nhét vào trong miệng ta.

“Ta cũng muốn!Cha mau giúp ta thủ ***!” Á Các đem tay của ta đặt lên phân thân của gã,côn thịt của Á Các quả thực bỗng đến dọa người,còn cảm giác được nó đang kịch liệt lay động tràn trề sức sống.

“Cha,van cầu ngươi,ta thật khó chịu a!”

Nghe thanh âm đáng thương của A Các,ta đã mềm lòng bắt đầu lần đầu tiên trong đời vì nam nhân thủ ***

“A a ——tay cha..... mềm mại quá thật thoải mái.....” Á Các sáng đến gào khóc.

“Hừ ừ..... huyết *** của cha nóng quá chặt quá,quả thực khoái chết người ta! Ngươi nghe một chút đi nó còn có thể ca hát đây!”

Thì ra mỗi lần Ivan dùng sức trều động côn thịt,cùng với bạch dịch Hughes mới vừa xuất tại trong móng ta sẽ phát ra tiếng nước chảy phốc xuy phốc xuy làm người ta nghe xấu hổ và giận dữ muốn chết!

“Mấy người các người có hết hay không..... A a a ——”

Ivan bỗng nhiên bưng lấy cái móng của ta lại bắt đầu một vòng cuồng bạo,tuyến tiền liệt bị hung hăng va chạm,gào một tiếng rách cổ họng,bị thao một chút đã bắn ra!

“A a a ——huyết *** của cha cắn côn thịt,khoái chết ta——” Ivan rống to một tiếng,dùng sức đưa đẩy về phía trước”A a —— ta cũng vậy bắn cho người—— cha——”

Từng đạo dịch từ thứ trưởng đại của Ivan phun ọt ra

“A a —— bỗng chết ta —— ruột muốn tan a....|”Vốn dịch của Hughes bỗng đến dọa người hiện tại có thêm Ivan,quả thực ruột của ta sắp hòa tan mất rồi.....

“Vù vù..... Cha,người còn khỏe chứ?” Ivan thở hồng hộc,cẩn thận rút ra khỏi thân thể của ta.

“Hừ ừ.....” Thân thể của ta nhạy cảm run rẩy,phát ra rên rỉ yếu ớt.

“Về mặt của cha thật quá gọi cảm! Ta chịu không được!”

Ấ Các nằm ở phía sau thân thể của ta,một tay kéo ta ra khỏi,từ bên cạnh đút vào——

“Hừ ừ..... Bên trong đều là dịch của anh cả cùng anh hai..... ầm áp quá thật thoải mái a.....”

“Đừng bảo là..... khốn kiếp..... A a..... đừng dùng sức..... Ô ô —— ta muốn đã chết ——”

Bị làm đến bất tỉnh rồi lại bị làm đến tỉnh lại.

Ta cứ thế bị ba tên vampire cuồng sắc tình thay phiên giày xéo mấy ngày mấy đêm.....

13. Chương 7-1

Edit+Beta:Tieumanulk

Ta bị một dao động làm cho tỉnh giấc,lạo lay động đó như có người rót dòng sữa vào chén sau đó bị khuấy đều,bụng quặng lại phiên giang đảo hải,không nhận được ọe phun ra ——

“Ai nha! Chủ nhân phun nữa rồi kìa!”

“A,ta biết, ta biết,ta từng thấy qua trên ti vi,chủ nhân nhất định là có cục cưng!”

“Oa oa,nếu vậy thì đây quả thật là một tin tức tốt! Nhanh chạy báo cáo ba vị thiếu gia đi!”

Ba tiểu ong mật lại bắt đầu ở bên tai ta ong ong vo ve,ta đã nôn đến trong bụng sạch bách muốn nôn tiếp cũng không có,hiện tại ngay cả chút sức mở miệng bảo bọn họ cầm miệng cũng không có.....

Ta suy yếu mở mắt,con mẹ nó ta đang cái nơi quỷ quái gì đây?

“Ai nha,chủ nhân tỉnh!”

Đập vào mi mắt chính là khuôn mặt nhỏ bé như thiên sứ của Tiểu Uy.Trên mặt ta cố gắng nặn ra một nụ cười khó coi.Muốn chết quá,thì ra ta còn ở tòa thành vạn ác Cole mann —— nơi đoạt đi trinh tiết cái móng của bốn thiếu gia!

“Chủ nhân,chủ nhân,ngài còn muốn nôn sao? Ta lấy hoàng qua cho ngài ăn nha.”

“Chua cái đầu của người!” Ta léch từ đầu giường ngồi dậy,tức giận gõ lên đầu Tiểu Uy “Người đối xử cứ như ta mang thai không bằng?”

“A? Chẳng lẽ không đúng sao?”

“Ngu ngốc! Nam nhân làm sao có thể mang thai sao? Ta là bị dao động đến nôn đó!”

“A,làm chúng ta mừng hụt một trận, chủ nhân là bị say tàu.” Tiểu Khải chen chúc chạy tới,về mặt vô cùng thất vọng.

“Say tàu?” Ta nghe vậy sững sốt”Chúng ta là ở trên thuyền?”Nhìn gian phòng vô cùng rộng rãi mà ta sợ hết hồn.

Nếu như đây là thuyền,vậy con thuyền này không khỏi cũng quá lớn đi?

“Đúng vậy a, ” Tiểu Uy dùng sức được gật đầu “Đây là con thuyền thuộc gia tộc Cole mann.Là thiếu gia Á Các thiếu gia tự mình thiết kế,hắn còn gọi nó là tòa thành Cole mann di động đấy. Rất lớn rất thoải mái đúng không?”

“Người nhìn bộ dạng của ta giống như thoải mái lắm sao?” Lão Tử bị dội thiếu chút nữa ngay cả mặt cũng phun ra kia kìa!

Nhìn vẻ mặt ốm yếu của ta,tiểu Kiệt đột nhiên một vỗ tay!”Ta nhớ ra rồi! Ivan thiếu gia tối hôm qua tới thăm chủ nhân,còn nói bộ dáng chủ nhân rất giống là ẩm ướt gì gì đó..... phủng cái gì đó.....”

“Đồ ngốc tiểu Kiệt! Là Tây Thi phủng tâm!” Tiểu Uy khinh thường gõ một cái lên đầu hắn.

“Đúng đúng,chính là thế!”

Ta nghe trên mặt nhất thời xuất hiện ba đường hắc tuyến.”Ta không còn sức cãi với các người..... Các người nói đi,ta lên thuyền đã bao lâu rồi?”

“Chủ nhân đã lên thuyền bảy ngày bảy đêm rồi.”

“Chủ nhân lúc nào cũng ngủ không có tỉnh nha.”

“Đúng vậy,chúng ta thật biết điều luôn canh giữ ở bên cạnh chủ nhân.”

Ta hoảng sợ rít lên!”Cái gì? Ta ngủ mê bảy ngày bảy đêm? Làm sao có thể? Ta cũng không phải là heo!”

“Cha dĩ nhiên không phải là heo.” Ivan chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên giường,quay sang nhìn ta cười ngọt ngào.

Đáng tiếc nụ cười giờ đây của y không dùng được với Lão Tử! Ta Tổng thiếu gia sẽ không bao giờ quên y là một trong mấy tên phạm tội đổi phiên XX ta!

“Người tránh ra! Ta không muốn nhìn thấy người!” Ta tức giận quay lưng đi.

“Ba người các người đi xuống đi,đại thiếu gia có việc cần dặn các người làm đấy.”

“Dạ,nhị thiếu gia.Chủ nhân, vậy chúng ta xuống trước chút nữa mới quay lại cùng người nha.”

Ba tiểu ong mật đã bay đi.Trong phòng lúc này chỉ còn lại có ta cùng Ivan.

“Cha còn đang tức giận?” Ivan cười cười đem ta ôm ngồi ở trong ngực.

“Người đừng đụng ta!” Ta ở trong ngực y gằng sức vùng vẫy hai cái.

“Tại sao ta không đụng người? Người là người cha bảo bối mà ta yêu nhất mà.” Ivan cúi đầu cố ý ở trên môi ta hôn một cái.Mặc dù rất hưởng thụ nhưng ta vẫn hung hăng trừng y!

“Người đừng có hòng dùng lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ ta,lão tử đây không ưa cái dạng này.Nói đi mấy người muốn bắt cóc ta đi nơi nào hử?”

“Bắt cóc?” Ivan cười khở giải thích ‘Chúng ta nào dám?Bất quá chỉ muốn đưa cha đến tham gia một party cuồng hoan mà thôi.”

” Party cuồng hoan?” Vừa nghe đến bốn chữ này tinh thần của ta cứ phơ phới!Giờn sao,bổn thiếu gia ta dù gì cũng là vương tử party! Tuyệt không bỏ qua bất kỳ một nơi đặc sắc thời thịnh đến thế!

“Chơi vui lắm sao? Chơi vui lắm sao?”

“Dĩ nhiên thú vị.Ở để đảo Noelle mỗi năm đều phải cử hành một party thời thịnh,tất cả khách quý có địa vị cũng sẽ đến,chúng ta còn có thể giới thiệu bạn tốt cho địa biết.”

“Tốt, tốt.” Ta hưng phấn gật đầu liên tục “Chờ một chút! Sẽ không phải.....người tham gia party cũng là vampire đấy chứ?”

“Ack.....”

Ồ Ivan còn đang do dự phải trả lời thế nào vấn đề của ta độ nhiên thân thuyền kịch liệt lay động,ta lại muốn phun ra!

“Oẹ——”

“Không có sao chứ?” Ivan khẩn trương vuốt mặt của ta,“Cha kiên nhẫn một chút,chúng ta phải đi qua vùng biển Satan mà nơi này nước xoáy nhiều,chờ qua khỏi nơi đây là tốt thôi.”

Ta vút cái đầu choáng váng não trạng,vô lực mắng “Người..... Ba người các người mới là Satan!..... Lão Tử không đi party vampire cái gì đó! Ta muốn về nhà!”

“Được được,chờ kết thúc buổi party lấy được thứ chúng ta muốn,ta sẽ lập tức đưa cha trở về tòa thành Cole mann.”

“Cái gì? Ai muốn trở về nơi *** quật kia?” Ta dùng hết khí lực bình sinh một phen đẩy ra y!

“Dâm quật?” Ivan phốc bật cười,”Nếu anh cả mà nghe được cha nói như vậy nhất định tức điên cho coi!Bởi anh ấy lấy tòa thành Cole mann làm kê ngạo.”

“Hừ hừ,người nào quan tâm?” Ta khinh thường hất cằm lên cao”Ta muốn trở về nhà của ta—— nhà thuộc về họ Tổng!”

“Được được,cha muốn đi nơi nào cũng có thể.Chuyện gì cũng nghe theo cha hết có được không?”

“Cũng tạm thôi.”

“Nhưng cha phải hứa với chúng ta một điều kiện.”

“Cái gì? Mang ta về nhà còn có điều kiện?”

“Chuyện này rất quan trọng,xin cha tha thứ.”

Thấy Ivan vẻ mặt có phần khùng bố ta không khỏi khẩn trương lên hỏi han”Rốt cuộc là điều kiện gì?”

“Cha không cần khẩn trương,đợi lên đảo ta mới nói cho cha biết.” Ivan ôn nhu cười nói.

“Đợi đến đó lặn sao?”

“Dạ,cha ngàn vạn phải chú ý,tối nay để đảo Noelle tụ tập đều là vampire quý tộc mạnh nhất trong vương quốc pháp lực,sau khi cha đặt chân lên mặt đất trên đảo tuyệt đối không thể rời khỏi bên cạnh ba chúng ta.Ta cũng vậy sẽ bảo vệ bạn người Tiểu Uy theo bên cạnh bảo vệ cha.”

“Tiểu Uy?” Nghĩ đến ba đứa nhỏ đánh rắm còn không xong,ta không khỏi bật cười”Ta không bảo vệ bạn họ thì thôi còn mong chờ bạn họ bảo vệ ta? Người giống với ta sao?”

“Chờ đến thời điểm cần dùng bạn họ,cha sẽ biết sự lợi hại của bạn họ.Cha cũng đừng xem thường ba bạn họ.” Ivan cười thần bí.

Còn lâu mới tin! Ta xem thường nhần mặt nhần lỗ mũi.”Đúng rồi,Lão tử còn chưa tìm các người tính sổ!”

“Tính sổ cái gì?”

“Tại sao ta lại ngủ mê man bảy ngày bảy đêm? Các người có phải đã hạ độc gì cho ta phải không?”

“Không phải,chúng ta làm sao có thể tùy tiện hạ độc với cha chứ? Cha uống máu của ba anh em chúng ta cần thời gian thích ứng,cho nên thân thể mới có thể tự động tiến vào trạng thái ngủ say.Một khi thân thể thích ứng thì sẽ tự động tỉnh lại,có cảm giác thân thể biến hóa chưa vậy.”

“Biến hóa?” Ta hoạt động tứ chi”Không có cảm giác a.”

“Cha tới đây.” Ivan mang ta đến bên cửa sổ “Cha nhìn trên viên đá ngầm nhỏ bên phải cách đây một dặm phía trên có cái gì?”

Ta theo phương hướng y chỉ mà nhìn qua”Không có gì cả.....ừm,chỉ là ta thấy được có hai con con cua đang đánh nhau.”

“Cha nhìn thấy được đó chính là biến hóa.”

Ta ngăn người đột nhiên ý thức được chuyện gì!

Trời ạ a a a! Ta thế nhưng thấy được trên viên đá ngầm cách đây xa lít xa xa lơ có con cua!

“Đôi mắt của ta xảy ra chuyện gì rồi?” Ta bị dọa đưa tay liều mạng dụi mắt!

“Ivan thôi,người thành thật nói coi,có phải các người đem ta biến thành vampire rồi?”

“Vampire còn chưa chắc có thể lực thế kia nha.” Ivan trấn an ôm ta”Cha,đừng xoa nữa.Cha nhìn thấy vì cha có loại máu đặc biệt.”

“Máu của ta tuyệt không đặc biệt gì cả nha!Chỉ mà nhóm A bình thường thôi!” Ta oán hận đẩy y ra!”Không biết bao nhiêu người có loại máu này! Người đừng có mà hù dọa ta!”

“Người lại đang giả trò tính tình thiếu gia gì với Ivan nữa hả?”Theo một âm thanh lạnh như băng tới cực điểm,Hughes từ cửa di động đến trước mặt của ta ——

Ta nhìn thấy gương mặt bài tú-lơ-khơ,không hiểu tại sao cơn tức lập tức tụ lại một chỗ!Nghĩ đến tên cầm thú này là người đầu tiên đoạt đi tiểu huyết thuần khiết của ta,ta liền hận không thể giết hắn!

“Người tới thật vừa lúc!” Ta lấy bình hoa bên cạnh bàn lập tức hướng đầu hắn đập vào!

Ta phảng phất nhìn thấy trong mắt Hughes lóe lên ý cười,còn chưa kịp phản ứng bình hoa nằm trong tay ta đã bị nhanh như chớp đoạt đi ném ...đến một bên ——Sau đó hoàn hảo vô khuyết bình yên đứng ở góc tường.

Mẹ kiếp,đây là yêu pháp gì hả?Ta vừa sợ vừa giận dùng hết công phu Trung Quốc từ nhỏ sư phụ dạy ta,bóp bóp hướng trên người hắn chào hỏi!

“Khốn kiếp! Có giỏi đừng trốn!”

Ta càng đánh càng dùng sức,ý cười trong mắt Hughes càng đậm đặc.

Ta tung một quyền hồ hồ sinh phong Hughes lại giống mị ảnh ba hồi trên ba hồi xuống hết phải rồi đến trái,hại ta ngay cả góc áo hắn cũng không thể đụng vào.Ta giận tới mức gờ chân đem những món đồ mà tay ta có thể nắm được ra sức mà ném trên người hắn!

Chén trà,cái mâm,đồng hồ để bàn,quyển sách,bất kể ta ném cái gì,đến cuối cùng những đồ này đều bình yên vô sự trở về chỗ cũ.

“Khốn kiếp! Người đùa bỡn ta? Lão tử giết người!” Ta quả thực giận đến sắp nghẹn đến nơi gương mặt trắng đến đỏ bừng.

“Anh cả,đừng đùa nữa!” Ivan rốt cục nhìn không được nhảy ra che ở trước mặt ta!”Thân thể cha chỉ vừa bắt đầu biến hóa,huyết khí không thuận không thể có những hành động quá lớn.”

“Ha ha,không nghĩ tới cũng có thời điểm anh cả bị mắng.” Không biết khi nào Á Các cũng xuất hiện ở trong phòng,về mặt nhìn có chút hả hê”Cha,anh cả xấu lắm,ngài mau dạy dỗ anh ấy.”

Ta tức giận liếc gã một cái.

Ta có thể giáo huấn huấn hiện tại cũng không cần ở chỗ này dựng râu giương mắt nhìn đâu a!

“A a —— cha lại phao mị nhân với em,thật mẹ nó quá mê người!”

Á Các như chó săn động dục nhanh chóng nhào tới,ta vừa muốn kêu to lại bị Hughes ở giữa không trung chặn lại,một phát bắt được phân gáy!

“Thuyền sắp cập bến! Muốn động dục xin cũng nhìn thời gian đi.”

“Không công bằng gì hết! Đại ca vừa rồi không phải cũng chơi rất vui vẻ!” Á Các như đứa trẻ ăn quýt, không phục hai tay chống nạnh hừ hừ.

“Á Các đừng ầm ĩ nữa, anh cả nói đúng chúng ta phải nắm chắc thời gian tiến hành bước kế tiếp.” Ivan đi ra ngoài hòa giải.

“Bước kế tiếp? Cái gì bước kế tiếp? Mấy tên vampire giáo huyết này có phải lại đang thiết kế gì ta đúng không?” Ta cảnh giác nhìn bọn hắn chăm chăm.

Hiếm khi mới thấy Hughes khẽ mỉm cười nhìn Ivan nói, “Nghĩ thức khai Phong đại ca đoạt cuối cùng, lần này em cứ tới đi.”

Ivan đáp trả bằng nụ cười sáng lạn, “Cám ơn anh cả, em đây sẽ khách khí.”

“Chúc mừng anh hai!” Á Các ở một bên vỗ tay khen hay.

Ta nhìn mà vẫn không hiểu xảy ra chuyện gì, tức giận hỏi “Ivan, rốt cuộc các người đang giở trò quỷ gì?”

“Cha, nhớ những lời ta vừa nói, nếu cha muốn về nhà phải đồng ý với ta một điều kiện?”

“Đúng vậy, rốt cuộc là điều kiện gì?”

“Điều kiện này chính là.....

Mấy phía sau nói thật nhỏ, ta không nghe được đành phải kê lỗ tai qua” Người nói cái gì?”

“Muốn cha trở thành..... Vampire!”

Ta còn đang suy nghĩ không phải mình nghe lầm chứ, Ivan đã lộ ra răng nanh bỗng nhiên hướng cổ của ta cắn xuống ——

14. Chương 7-2

Edit+Beta: Tieumanulk

Ánh trắng như nước. Một tòa cung điện khổng lồ màu trắng đứng sừng sững ở điểm cao nhất để đảo Noelle, bao phủ dưới ánh trăng mỹ đặc biệt vô cùng tráng lệ.

Ta bị ba tên “hấp huyết bài” như kẹo cao su vây quanh (uy hiếp) đi vào đại môn cung điện. Ta mặc dù hận bọn họ thấu xương nhưng không thể không thừa nhận bọn họ quả thật đẹp trai đến người khác không nỗ chuyển mắt.

Hughes một thân áo bành tô đen bóng, cao lớn anh tuấn, ngũ quan anh tuấn tràn ngập mị lực thành thực làm người ta mê mẩn. Ivan một thân lễ phục màu xanh ngọc phủ nhưng thiên nga, phối hợp áo sơ mi Lace màu trắng huyền ảo như vương tử từ trong truyện tranh bước ra. Á Các một thân tây trang kiểu ngắn thuần trắng, có thể nói trẻ trung đẹp trai bức người, chỉ số hấp dẫn tuyệt đối vượt qua đám thần tượng trẻ tuổi bây giờ!

Ta đây mặc dù không muốn tham gia party vampire, nhưng nếu đã tới thì tuyệt đối không thể thua người!

“Cha, cha hôm nay thật là đẹp trai ngây người nha!” Ivan đi đến gần nỗ cười lấy lòng.

“Thôi đi! Chuyện vừa rồi ta còn chưa tính với người.”

“Ta không phải đã giải thích rồi sao, cha tha thứ ta đi?”

Đúng, Ivan đã giải thích. Vì phòng ngừa những vampire khác phát hiện ta sẽ “bạ thủ”, nên bọn họ yêu cầu ta phải giả trang thành vampire. Mà bước đầu tiên dĩ nhiên phải tạo một dấu răng trên cổ, yêu cầu dấu răng thật rõ ràng và đủ sâu! Mặc dù biết Ivan muốn tốt cho nhưng không đại biểu ta thích bị cắn cổ!

“Đừng mơ ta tha thứ người!”

“Hi hi, cha căn bản chỉ thích đẹp đúng không?”

“Làm sao người biết?” Ta kinh ngạc nhìn Á Các.

Vốn tưởng rằng tên nhóc nghịch ngợm này rất cẩu thả, không ngờ tâm tư nó lại tỉ mỉ đến thế. Không sai, trên da thịt mịn màng trắng nõn không tỳ vết của Tổng thiếu gia ta lưu lại vết thương quả thực chính là tội không thể tha thứ!

“Ta yêu cha dĩ nhiên biết cha nghĩ gì!” Á Các ôm eo của ta, cười vô cùng ngọt ngào nói “Ta đã phát minh ra một loại máy có thể mài bất kỳ vết sẹo nha.”

“Thật?” Ta nghe vậy mừng rỡ như điên.

“Cha ngàn vạn đừng cao hứng quá sớm.” Ivan một tay kéo lấy ta trở về trong ngực “Mắc công trúng quỷ kế của tên quỷ tinh linh này.”

Cho dù quả thật không thể tin cái tên đầu óc thiên tài đầy mưu ma chước quỷ nhưng dân nghiệp dư như ta cũng không rãnh quản nhiều!” Con ngoan, đợi sau khi trở về nhất định phải giúp cha trị liệu nha.”

“Hi hi đó là đương nhiên không thành vấn đề nha.”

Hughes ở một bên xem chúng ta vẫn là vẻ mặt lạnh nhạt như không có việc gì có thể ảnh hưởng đến hắn.

Trừ khi.....

A a a! Tổng Tư Thuần, mi lại đang nghĩ cái gì đó? Quên đi! Quên đi! Đem tất cả việc ghê tởm kia quên hết đi!

“Ai nha, đây không phải là ba anh em đỉnh đỉnh đại danh Cole mann sao?”

Bỗng nhiên xuất hiện một mỹ nam tử chặn chúng ta lại. Chỉ thấy hắn có mái tóc vàng óng mềm mại xoa trên vai, làn da có màu đồng cổ khỏe mạnh, cuồng dã tuấn mỹ như vương tử rừng rậm.

“Đã lâu không gặp, Damon.” Hughes thấy hắn thế nhưng chịu nhe răng cười, nhìn ra hắn hết sức vui vẻ.

“Anh Damon!” Á Các vẫn trực tiếp nhào tới cho hắn một nụ ôm thật chặt!” Người đi nơi nào rồi? Lâu như vậy không có tới nhà ta, ta muốn người lắm nha!”

Damon thì lại như đang chơi đùa cùng cún con nhà mình ở trên đầu Á Các vô loạn, cười mắng “Thôi đi! Người đã có món đồ chơi mới còn nghĩ đến ta sao?”

Thấy Damon có thâm ý khác lia mắt sang ta, ta tức giận sắp khùng đến nơi!” Người nói ai là món đồ chơi hả?”

“Cha, bớt giận ” Ivan vội vàng ôm lấy vai ta “Damon chỉ nhanh mồm nhanh miệng chứ hắn không có ác ý.”

Ghê tởm! Ngay cả Ivan ôn nhu cũng nói chuyện thay cái tên thối miệng này!” Lão tử mặc kệ hắn có ác ý hay không ác ý! Nhưng ta nhìn thấy không vừa mắt!”

“Chắc chắn, tính tình thật đúng là bốc lửa. Có một quả ốt nhỏ ở đây, tòa thành Cole mann không phải như đang đặt một quả bom hẹn giờ sao? Ta vẫn thấy ít đến thì tốt hơn.”

“Không đến tốt nhất! Nhà ta không hoan nghênh người!”

“Nhà ta?” Á Các cười như tên trộm nói “Anh cả, anh hai, các người nghe cha đang nói gì kia?”

Trên mặt ta bỗng nhiên nóng ra nhưng để ta chân chính khó chịu là tên thối trước mặt ta, ta mới không nhận thua!

Tiếp tục kiên trì nói “Ta là nam chủ nhân mới của tòa thành Cole mann, nơi đó đương nhiên là người của ta!”

“Nam chủ nhân? Vậy xin hỏi chủ nhân ở nơi nào rồi? Sao lại không thấy vợ của người?”

Ta nghe được vấn đề sắc bén nhất thời cứng họng. Muốn chết quá đi! Bản thân ta là chồng mà không biết vợ đi nơi nào rồi?

Đang ở ta thiếu chút nữa khó xuống đài đột nhiên nghe được tiếng cười như chuông bạc từ đầu cung điện truyền đến —— Là Vi Ny! Trong lòng ta reo hò không thôi!

Ha ha,ngay cả ông trời cũng giúp ta,tuyệt đối không thể mất mặt trước tên thối này!Ta hắng giọng ưỡn ngực hắng giọng nói”Nghe kỹ,vợ của ta —— Vi Ny nữ công Tước Orlando Coleman đang ở bên trong!”

“Là ai tìm ta a?”

Một mùi thơm thoang thoảng từ xa bay đến,diễm quang tứ xạ Vi ny đã xuất hiện ở trước mắt.

“A,tình yêu!Anh đã đến rồi! Hôm nay anh diện lễ phục màu trắng bạc quả thật đẹp trai muốn chết!”Vi Ny nhiệt tình nhào vào trong ngực ta,ở trên môi ta mỗ mạnh một cái!

Wow! Dĩ vãng muốn hôn cũng không không được,hôm nay sao lại miễn phí hào phóng đến thế a?Nhưng ta còn chưa kịp hưởng thụ được ôm mỹ nhân trong ngực,đã cảm giác phía trước bắn tới một ánh mắt lạnh thấu xương——Ta len lén giương mắt vừa nhìn.Sắc mặt Hughes thật âm trầm hù chết người.

“Mẫu thân đại nhân,người uống nhiều rồi.” Hughes thanh âm lạnh một cách lạ thường”Mau buông ra hân đi.”

“Ta không có uống nhiều! Ta không buông! Ta còn muốn chơi hôn nhẹ!”

Trên người Vi Ny quả nhiên nồng nặng mùi rượu nhưng vẫn cố chấp không nhận mình say.

“Các người cũng tránh ra đi! Không nên phá hư thời gian ngọt ngào của ta cùng ông xã,tình yêu,đi thôi,ta biết một nơi đảm bảo kích thích mắt hôn!”

“Đủ rồi!”

Đột nhiên một trận cuồng lực đánh tới,ta cùng Vi ny nhanh chóng bị tách ra,ta bị quăng đến giữa không trung nặng hơn nữa là lún xuống bãi cỏ,ngã như cầu ân phân.

“Cha,người không sao chứ?”Ivan cùng Á Các khẩn trương chạy đến đỡ ta dậy.

“Ha ha..... Chết cười ta!” Damon ở một bên ôm bụng cười cười to!

Ta chật vật đứng dậy,nghiến răng nghiêng lợi nói “Người muốn khoe răng trắng sao? Cầm miếng cho ta!”

“Ô..... Thật xin lỗi,thật xin lỗi,đều là ta không tốt..... thật xin lỗi.....” Vi ny khóc thút thít,khóc đến nước mắt ràn rụa.

“Không sao,anh không sao,em cũng đừng có khóc nữa.” Tổng thiếu gia ta trước giờ luôn thương hia tiếc ngọc,thấy thế muốn đi qua an ủi.

Ivan liền vội vàng kéo ta”Cha,đừng đi qua,cha muốn hại chết mẹ sao?”

Á Các cười xòa đi ra hòa giải “Anh cả,mẹ ắt hẳn thấy cảnh thương tình! Mới có thể uống nhiều hai chén,anh tha thứ cho mẹ đi.”

Thấy cảnh thương tình? Vi ny đã gặp chuyện thương tâm gì ở đây sao?

Chẳng lẽ gặp phải tình nhân cũ rồi?Ta tò mò nhìn về hướng cô ta.

“Còn nhìn?” Hughes thoảng cái che ở giữa chúng ta,cẩn rằng ở bên tai ta nhỏ giọng”Còn nhìn ta sẽ ở ngay tại đây đoạt lấy người!”

Mặt ta đỏ như lửa.Tên cầm thú này!Đang ở trước mặt mẹ mình hẳn còn muốn làm gì chồng mẹ hẳn a?

Ivan cùng Á Các dường như biết anh cả bọn họ đang nói gì,ở một bên len lén cười trộm.

Ta rất sợ bị Vi Ny cùng Damon nhìn ra “Gian tình” giữa ta và con riêng vội vàng cười khan hai tiếng “Đi thôi,hiện tại đã không còn sớm, chúng ta nhanh vào tham gia party đi!”

“Đúng đúng,mau vào đi! Tất cả mọi người đang đợi nhìn người chồng thứ tám của Vi ny a!”

“Thứ tám?” Ta ngây ngẩn cả người hỏi lại.”Người đang nói nhắm gì đó?”

“Ta không có nói nhắm?” Damon hai tay ôm ngực,về mặt vô sỉ nhìn chằm chằm”Chẳng lẽ người không biết người là người chồng thứ tám của cô ta?”

Ta không dám tin quay lại ngó Vi ny. Vi ny vẻ mặt vô tội chớp mắt mấy cái ấp úng “Em chưa nói cho anh biết sao?”

Ngất! Ta thiếu chút đã bắt tỉnh nhân sự. Đột nhiên bầu trời lóe ra ánh lửa bập bùng, tất cả đều là tia lửa đỏ diêm dưới bầu trời một mảng đỏ thắm ta nhìn đến da đầu tê dại.

“Hắn tới.” Y Phàm trầm giọng nói.

Khó được thấy vẻ mặt căng thẳng của Ivan, ta không khỏi tò mò hỏi “Là ai tới?”

“Trăm nghe không bằng mắt thấy, hay cha vào xem chút đi.”

Á Các kéo tay của ta hướng trong cung điện đi đến.

.....

“Các người nhìn đi, hắn chính là người chồng thứ tám của Vi ny.”

“Lần trước là người Ấn độ, lần này lại là người phương Đông rồi?”

“Loại Vi ny thưởng thức thật đúng là đặc biệt nha.”

“Phải nói cô ta có tinh thần mạo hiểm mới đúng. Ha ha ha.”

Bốn phía đều là tiếng cười châm biếm, tâm tình của ta xấu đến cực độ. Nhưng ta từ trước đến giờ tâm cao khí ngạo mới không muốn để người ngoài thấy ta chật vật. Ta cao ngạo ngẩng đầu dùng tư thái ưu nhã bình sinh đi qua trước mặt mọi người

“Làm tốt lắm, cha ơi.”

“Cha mới là người đẹp trai nhất.”

Ivan cùng Á Các đều tán thành, chỉ có Hughes vẫn là vẻ mặt một trăm lẻ một cùng một biểu tình, không quan tâm bất cứ ai. Ba anh em họ đi bên cạnh ta, ta lại nghe thấy chung quanh truyền đến tiếng ái mộ xen lẫn than thở.

“Hughes khóc quá đi! Nếu như hắn có thể cười với ta một lần, ta chết cũng thỏa mãn!”

“Người vốn sẽ chết mà!”

“Câm miệng!”

“Ai nha, đừng cãi nữa, còn ta thích Á Các nhìn nhiều năm vẫn rất đẹp trai, nếu ta biến thành vampire sớm một chút đã có thể cùng hắn thanh xuân vĩnh trú, trở thành một đôi tình lữ!”

“Đáng tiếc người nhất định vĩnh viễn là đại mù!”

“Câm miệng!”

“Hừ hừ, mặc dù Hughes cùng Á Các rất dễ nài, nhưng muốn tìm mỹ nam tử đương nhiên phải là Ivan! Nhìn y cứ như từ trong tranh bước ra, thật là làm cho tim ta đập bình bịch a!”

“Tim của người không phải đã ngừng đập mấy năm trước rồi sao?”

“Câm miệng!”

Bốn phía lí rí tiếng ca thán khiến ta hiểu được ba đứa “con riêng” vampire của ta rất có lực hấp dẫn.

Hừ hừ, nếu các người biết bọn họ biết bọn họ cảm thú với chồng mới của mẹ bọn họ thế nào! Để xem mơ ước của các người có vỡ nát không?

“Các người biết không? Ba anh nhà Cole mann đều bắt đồng cha nha.”

“Wow, Vi ny tình cảm thật phong phú a, có thể kết hôn nhẵn tám lần.”

“Tình cảm? Người đừng có ngây thơ quá! Ta thấy Vi ny vì giúp đỡ ba nhi tử tìm món đồ chơi mới nên cố gắng đến thế, chờ bọn họ chơi chán hẳn thì lại đổi thôi.”

Món đồ chơi mới.....? Chẳng lẽ ba anh em bọn họ cũng ra tay với mấy người chồng trước của Viny? Đây cũng là nguyên nhân vì sao Vi ny lại kết hôn nhiều lần đến vậy? Chẳng lẽ ta đối với bọn họ mà nói chỉ là món đồ chơi? Trong lòng ta nặng trĩu bị một tảng đá lớn đè lên thở không nổi.

Lần lượt có ba vampiro đến chào hỏi ta, ta ngây ngốc đáp lại, hoàn toàn không để ý ánh mắt đáng giá của bọn họ. Đang ở ta thần thờ như đi vào cõi thần tiên bỗng nhiên phát hiện đại sảnh một trận xôn xao ——

Ba anh em Cole mann nhanh chóng liếc mắt nhìn nhau, chẳng biết tại sao ta cảm thấy bọn họ đang căng thẳng. Rốt cuộc là người nào? Có thể khiến cho ba tên vampire vô pháp vô thiên này kiêng kỵ như vậy?

“Các vị khách quý tôn quý, chúng ta hãy hoan nghênh vị chủ nhân tối nay!” Tiếng nói đồng thanh của người chủ trì vang vọng khắp đại sảnh ——

“Hắc Đế giá lâm ——”

15. Chương 8-1

Edit+Beta:Tieumanulk

“Ai là Hắc Đế?” Vì không muốn cùng ba anh em kia nói chuyện, ta nhỏ giọng hỏi ba tiểu quỷ bên cạnh.

“Chủ nhân, Hắc đế chính là người thống trị cao nhất cả vampire vương quốc nha.” Tiểu Uy giành phần trả lời trước.

Tiểu Khải cũng không cam chịu yếu thế” Còn có còn có, kể từ ngày Hắc đế tiếp nhận vương vị, vương quốc vampire bỗng nhanh chóng khuếch trương!”

“Đúng đúng, tinh linh quốc cùng lang nhân tộc thấy hắn cũng nhúc nhích đầu không thôi.” Tiểu Kiệt rốt cục cũng chen được vào.

“Các người rất sùng bái hắn?”

“Làm sao có thể? Người Tiểu Uy sùng bái nhất chính là chủ nhân ngài a!”

“Ta cũng vậy! Sùng bái chủ nhân nhất luôn!”

“Còn có ta! Còn có ta!”

“Không ngờ ba đứa quỷ quái các người vào lúc này cũng biết nịnh bợ nha!” Ta không nhịn được cười toe toét. Được bọn họ tán bốc, tâm tình của ta tốt hơn nhiều.

Á Các sắp đến gần” Ta cũng sùng bái cha nhất! Thân thể của cha thật mềm mại, bất kể dù tư thế nào cũng không thể làm khó người!”

“Wow! Chủ nhân thật là lợi hại. À...mà tư thế gì vậy?”

“Chính là ——”

“Câm miệng!” Ta hung hăng giẫm mạnh lên chân Á Các! Ghê tởm! Tên vampire này bộ không có cảm giác đau sao? Ngay cả tiếng rên rỉ cũng không nghe được.

“Im lặng. Muốn làm người khác chú ý sao?” Hughes lạnh lùng quan sát chúng ta.

Ta bây giờ tiếp xúc cùng ba anh em nhà này rất không thoải mái, không thèm để ý hung hăng trừng mắt ngược trở lại.

“Wow! Cha hôm nay thật có dũng khí a.” Á Các nghịch ngợm le lưỡi.

Đang ở ta nghĩ trả lời lại một cách mỉa mai, hai tròng mắt cũng trở nên vô cùng sắc bén thoáng cái đã nhìn thấy nam tử ở đầu khác đại sảnh ——

Người đó có mái tóc đen như tơ rữ xuống tận eo, da thịt tái nhợt, ngũ quan tuấn mỹ đặc biệt nhất là đôi tròng mắt màu vàng thần bí xen lẫn tà mị, bên trong dấu điểm sức mạnh bóng tối mà không thể đoán ra làm cho lòng người sinh ra cảm giác kính sợ.

Theo trực giác nhạy cảm nói với ta, hẳn nhất định chính là Hắc Đế —— đế vương chúa tể của bóng đêm!

Hắc Đế ngồi lên bảo tọa, đi theo hắn là mấy vị mỹ nữ hoặc đứng hoặc quỳ, vẻ mặt sùng bái ở bên cạnh hầu hạ.

Ta tò mò nhìn một chút “A, có hắc đế mà không có hắc hậu sao?”

“Không có.” Ivan cho ta một nụ cười kiên nhẫn giải thích, “Hắc Đế từ trước đến giờ làm việc thần bí khó lường lại không thích theo quy tắc.”

“Có thể làm hắc hậu sợ rằng tim cũng đen giống hắn sao?”

“Tim của hắn quả thật rất đen.” Tròng mắt màu tím của Ivan bắt gặp sắc màu lo lắng nhắc lại “Cha, cha phải nhớ những lời đã đáp ứng chúng ta, ngàn vạn không nên một mình hành động cũng không được đến gần Hắc Đế.”

“Bộ ta điên sao?” Ta tức giận trừng mắt nhìn y, với mấy nhân vật nguy hiểm thế này bổn thiếu gia hẳn sợ tránh còn không kịp đây.

“Cha không hiểu đâu. Hắc đế rất biết cách dụ dỗ người khác đặc biệt là người bình thường rất dễ bị hắn mê hoặc.”

“Người đang ở đây ám hiệu ta rất bình thường sao?” Khóe miệng của ta nhếch lên nụ cười lạnh.

“Ta không có ý đó, cha, cha đừng hiểu lầm.”

Thấy vẻ mặt sốt ruột biện giải của Ivan, Á Các nhìn có chút hả hê nở nụ cười “Hi hi, không ngờ anh hai cũng có lúc đá trúng thiết bản ha.”

“Chán muốn chết, party cuồng hoan này rốt cuộc đến khi nào mới chịu bắt đầu?” Ta không nhịn được nhíu mày.

“Cha đợi thêm một lát nữa là được, chờ sau khi hắc đế nhảy một điệu mở màn sẽ chính thức bắt đầu.” Giọng điệu cứng rắn của Ivan vừa ngắt, một bóng đen xoẹt cái đã di động đến trước mặt ta.

Ta trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm người đàn ông trước mắt, hắn..... dĩ nhiên là..... hắc đế!

“Nghe tiếng đã lâu tòa thành Cole mann có một mỹ nhân đông phương vừa mới đến, không biết bổn vương có được vinh hạnh mời người cùng khiêu vũ bản bài mở màn?”

Hành động của hắc đế làm cho mọi người chung quanh ồ lên!

“Xin đi! Tại sao hắc đế có thể mời một người đàn ông nhảy bản mở màn?”

“Nhóm mỹ nữ chúng ta nhiều như vậy lại không chọn, thế mà lại chọn một nam nhân còn là chồng của người ta, có lầm không?”

“Hắc đế làm việc quả thật người ngoài như chúng ta đoán không nổi!”

Hughes vẻ mặt vẫn lạnh lùng thản nhiên nói “Người phương Đông không hiểu về Waltz sợ rằng sẽ quấy rầy nhã hứng của hắc đế, vẫn xin ngài chọn người khác thích hợp hơn.”

Ta vừa nghe lập tức phát hỏa! Dám kỳ thị người phương Đông chúng ta hả? Xem Tổng Tư Thuần ta như đám hai lúa chác?

“Ai nói ta không biết nhảy?” Ta cao ngạo ngẩng đầu tiến về phía trước một bước “Bất kể là bước nam hay bước nữ, ta đều biết.”

“Phụ thân đại nhân ——”

Hughes còn muốn nói tiếp cái gì nhưng lại bị bàn tay hắc đế hướng về phía ta cắt đứt.

“Mời.” Tròng mắt màu vàng của hắc đế nheo lại mị hoặc nhìn ta.

Ta nhìn hắc đế khẽ mỉm cười, đưa tay đặt vào lòng bàn tay hắn cùng hắn đi vào sàn nhảy, chỉ có nhảy múa thôi mà. Giờ phút này trong lòng ta chỉ muốn cho Hughes mất mặt, hoàn toàn quên mất lời Ivan dặn dò.

Hắc Đế thuần thực dẫn dắt ta xoay tròn.Hắn rất có mị lực phái nam.Chẳng những nhảy như nước chảy mây trôi,đôi mắt lại như biết nói,khi hắn thật sâu ngắm nhìn người,người sẽ cảm thấy trên thế giới chỉ còn lại hai người các người,người có thể mở rộng tâm tư với hắn,cho hắn biết bí mật sâu nhất trong lòng người.....

“Trên cổ người có dấu răng màu trắng rất hợp với làn da tuyết trắng,thật đẹp.”

“Ừ,mới có thôi.”

“Thì ra là vậy,thật đáng tiếc ta không phải là người đầu tiên cắn lên nó.”

“Dấu răng đó là Ivan cắn đấy.”

“Y cũng thiệt là sao đoạt đi niềm vui thú của mẹ mình chứ.Đúng rồi,máu trên người người rất đặc biệt,thơm quá.....”

“Phải không? Ta cũng không biết. Ha ha.”

Khi khiêu vũ hoàn tất,toàn trường vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.Tai ta như nghe thấy tiếng sấm,từ từ thoát khỏi thế giới mộng ảo!Mẹ ơi! Đây là tà thuật gì đây? Ta vừa rồi có phải đang mộng du?Hắc đế này quả nhiên lợi hại!

“Tư Thuần,người nhảy rất đẹp.” Hắc Đế cho ta một nụ cười khen thưởng.

Mẹ ơi,hắn ngay cả tên ta cũng hỏi han rành mạch sao? Trong lòng ta âm thầm kêu khổ.”Nào có,hắc đế nhảy giỏi hơn ta nhiều.”

“Vậy chúng ta nhảy thêm một bản đi.”

Còn nhảy? Người người rót cuộc muốn làm gì? Muốn hút máu của ta sao? Không có cửa đâu cưng!Ta bắt đầu hồi hận không nghe Hughes ngăn cản,giờ thì hay rồi bị nhân vật nguy hiểm đứng đầugiới vampire theo dõi!

Ta cười khan hai tiếng làm bộ dạng ngượng ngùng,”Hắc hắc,thật ngại quá.Vì Ny nhà ta là một thùng giấm,ta phải trở về bên cạnh cô ấy.”Không đợi hắn trả lời,ta lập tức vẫy khỏi tay hắn,chạy trở lại trên bàn Viny cùng ba nhóc quỳ.

Tiểu Uy nhìn thấy ta trở lại,thông minh kéo sẵn cái ghế.Ta vội vàng ngồi xuống,thở hắt một hơi.”Vù vù..... nguy hiểm nguy hiểm quá.”

Vi Ny nâng lên ly rượu,cười khanh khách không ngừng”Tình yêu,anh quả thực đang gặp nguy hiểm đấy.”Theo ánh mắt của cô ta nhìn lại,ta nhìn thấy ánh mắt của ba anh em kia còn hung ác hơn cả sói cắn chặt vào ta.Trái tim bang bang đập cuồng loạn không ngớt.

Xong,lần này cái mông của ta chắc lại nở hoa mất thôi.Hughes dẫn đầu lạnh lùng mở miệng”Quốc có quốc pháp,gia có gia quy.Phụ thân đại nhân vì phạm hứa hẹn nên theo như gia pháp Cole mann mà trừng phạt.Mẫu thân đại nhân có gì dị nghị không?”

“Không có,không có dị nghị.Nhưng mà.....”

Trong lòng ta vui mừng cho rằng Vi ny sẽ giúp ta cầu tình.

“Các con cũng đừng làm quá một mỗi,xong chuyện còn có việc lớn cần làm.”

Ngã! Vi ny em khôn kiếp! Không có tình vợ chồng,không có nghĩa khí!Em có biết ba tên cầm thú kia muốn làm sao trừng phạt chồng em không vậy?

Ivan ôn nhu cười “Đúng vậy,mẫu thân đại nhân.Chúng ta sẽ chăm sóc cha thật tốt.”

Á Các e rằng còn cười rục rờ hơn thường ngày”Yên tâm đi.Chúng ta sẽ dạy cha hiểu rõ gia quy Cole mann”

16. Chương 8-2

Edit+Beta:Tieumanulk

P.S:Hoàn quyền thượng nhé!Còn quyền Hạ TMN vẫn chưa có TT_TT

Ta bị bắt bớ trở lại trên thuyền.Đại thiếu gia Cole mann uy phong lẫm lẫm ngồi ở trên ghế sa lon,hạ chỉ lệnh.

“Hút cho ta.”

“Ồ..... ta không muốn..... ta biết bản thân sai rồi..... người thả ta đi.....”

Bị áp quỹ gối giữa hai chân Hughes,ta nhìn nơi nhô cao tại đống quần,đáng thương ô ô cầu xin tha thứ.

“Biết sai rồi sao?” Hughes lạnh lùng cười gằn lên”Không,người không biết.Người không biết người hôm nay mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng thế nào làm trái lời hứa của chúng ta.”

“Nguy hiểm tánh mạng? Đừng có khoa trương vậy chứ?” Ta cúi đầu nhỏ giọng lẩm bẩm.

“Không biết sống chết!”

Roẹt! Quần của ta bị dùng sức giật xuống,trên cái mông bị tát mạnh một cái.

“Ai u!” Ta thét một tiếng đau đớn,vội vàng quay đầu lại nhìn cái tên ác tâm nào dám đánh cái mông mà ta yêu quý.”Ivan,tại sao là người?”

Ta thất kinh Ivan từ trước đến giờ luôn yêu thương quan tâm ta thế nhưng nổi đóa rồi?

“Cha có biết vì giấu mùi trên người cha chúng ta khổ tâm thế nào không?”

“Ta tắm sạch vô cùng nào có mùi hủ?” Ta lớn tiếng phản bác.

Ta Tổng thiếu gia thích nhất sạch sẽ,trên người lúc nào có mùi thật là nói hươu nói vượn!

“Cha không hiểu đâu,bây giờ còn chưa thể nói cho cha biết nhưng tóm lại nếu không phải chúng ta ở trên cổ cha để lại dấu răng,còn cho cha ngâm “rượu yên chi” bảy ngày bảy đêm phỏng theo huyết khí vampire cha đã sớm bị hắc để đoán ra thân phận rồi!”

“Cái gì? Rượu Yên chi đó có công hiệu vậy sao? Người đừng hòng lừa gạt ta”

“Cha,thật đó! Anh hai phải dùng mấy trăm năm mới nghiên cứu ra.”

“Thật thần kỳ như thế?”

“Đó không phải là trọng điểm! Trọng điểm là cha không tuân thủ hứa hẹn với chúng ta,ta cũng không cần đau lòng vì người! Tối nay ba anh em chúng ta sẽ làm cho cha nhớ mãi lời dạy dỗ!”

Bốp! Ivan tàn nhẫn đánh lên mông ta thêm vài cái!

“A a —— đau quá! Đau chết mất!” Khí lực vampire quả thật không thể xem thường,ta bị đánh đến nước đảo quanh viên mắt”Ta sau này không dám nữa.”

“Cha còn muốn sau này nữa sao,thật không ngoan chút nào” Á Các thử dài”Haizzz,lỡ như bị người ta phát hiện cha có biết phải chịu cực hình thế nào không?”

Ta có chút tò mò vặn hỏi”Là cái gì?”

Á Các cười đủ âm trầm hù dọa”Cha sẽ bị treo ngược trên đèn thủy tinh,cổ tay sẽ bị cắt,tất cả mọi người tham dự yến hội đều có thể cầm lấy ly rượu tới hứng dòng máu tươi ngọt nhất.”

Lúc này Hughes mới nói tiếp”Không sai,máu toàn thân người sẽ nhỏ từng giọt từng giọt cho đến biến thành một cái xác khô mới thôi.....”

“Đừng có nói nửa a!” Ta nghe thấy trong bụng quặn lại cảm giác buồn nôn dâng lên hại ta thiếu chút nữa phun ra!

“Cha cho rằng như vậy là xong rồi sao? Không đâu!” Á các nói tiếp”Hắc đế sẽ sai người đem thân khô của ta cột lên thân cây to ngoài bờ biển,để bọn ngốc ưng gặm sạch từng mảng da thịt trên người cha đây.....”

“Ồ..... đừng nói nữa!” Ta sợ đến run lập cập.

Chờ một chút! Không đúng!”Cái bọn khốn kiếp này! Biết rõ có nguy hiểm sao còn dẫn ta đến?”

“Cha không đến người kia căn bản không để ý tới chúng ta.” Ivan nói.

“Người kia? Người nào a?”

“Từ từ cha sẽ biết.....”

Đúng là nước đục thả câu! Bọn vampire nhảm chán này còn cố tỏ ra thần bí làm gì cơ chứ?

Hughes lạnh lùng nâng lên cằm ta!”Đừng có hòng lãng sang chuyện khác,mau hút cho ta!”

Ta mắc cổ đến mặt cũng đỏ rần,mắng to!”Ta mới không làm chuyện này! Mà ta nói cho các người biết nếu các người còn ép buộc ta làm chuyện tục tĩu này,ta liền đi mách với Vi ny!”

“Mách với bà ta sao?” Khóe miệng Hughes nhếch nụ cười châm chọc”Phụ thân đại nhân đến bây giờ còn chưa hiểu rõ tình trạng sao? Là chúng ta muốn nàng dẫn người trở về tòa thành Cole mann.Người nói cho bà ta biết cũng chẳng sao”

Trái tim của ta bỗng nhiên đau nhói như bị người ta đâm mạnh một đau!Thì ra..... thì ra ta chính là món đồ chơi mới của ba anh em bọn họ.Giống như mấy người chồng trước của Vi ny,chơi chán cũng sẽ bị bỏ rơi.....

Ta không rõ vì sao lòng lại đau một cách khó chịu.Bị bỏ rơi không phải rất tốt à,như vậy ta sẽ không cần ở chung với bọn vampire nhảm chán,trở lại nhà họ Tổng tiếp tục làm Tổng thiếu gia của ta.....

Đúng rồi! Là vì tiền!Ta nhất định vì chuyện sau khi bị bỏ rơi trở lại hai bàn tay trắng mới khó chịu như vậy!

Đúng,nhất định chính là vậy!

Ta cưỡng chế cơn đau trong trái tim,cắn môi dưới còn đang run rẩy,xác lác ngẩng đầu”Ta muốn ly hôn! Ta muốn bồi thường về tinh thần! Sau khi nhận được tiền ta lập tức rời đi!”

“Người nói cái gì? Người muốn gì hả?”Ta cho tới bây giờ chưa từng thấy vẻ mặt Hughes tức giận đến thế.Nếu là trước kia ta nhất định sợ đến run lập cập nhưng hôm nay ta tuyệt không sợ!

Các người là những tên vampire không có nhân tính,đừng mơ có thể tiếp tục đùa bỡn lão tử!”Muốn ta nói thêm mấy lần cũng được,ta muốn tiền! Ta muốn rời khỏi các người!”

“Câm mồm!”

Bốp ——

Một cái bạt tai lập tức nện trên mặt ta,ta bị đánh bay đến trên tường ngã mạnh xuống đất!Ta đau đến thiếu chút nữa ngất đi.

“Cha!” Ta nghe thấy Ivan cùng Á Các hét thảm,một giây sau ta đã bị bọn họ ôm chặt vào trong ngực!

Ta không thể tin được ta lại bị bạt tai.Lớn như vậy ta còn chưa từng bị ai bạt tai nha!Khó có thể hình dung nhục nhã,tức giận, ủy khuất lúc này khiến đầu ta muốn nổ tung,ta đẩy mạnh ra Ivan cùng Á Các,liều mạng đánh tên khốn kiếp Hughes kia!

“Ta giết người! Ta giết người!” Ta đâm đá loạn xạ trên người hắn,vừa đánh vừa gào”Người đánh ta! Người dám đánh ta! Ta giết người! Ô..... Khốn kiếp! Đi chết đi! Đi chết đi!”

Hughes vẫn đứng im bất động để mặc ta quỳên đâm cước đá cũng không đánh trả.Ta giống như điên rồi phát tiết hết thấy tức giận trong lòng.

“Thật xin lỗi.”

Bỗng nhiên nghe được ba chữ làm ta sững sờ chốc lát. Hughes hốc mắt hồng hồng, ánh mắt mang theo thống khổ đau thương không nói nên lời.

“Người đừng có giả bộ đáng thương! Lão tử không dễ mắc lừa đâu!”

“Ta không nên đánh người, thật xin lỗi.....”

“Không kịp rồi! Người đã đánh!”

“Thật xin lỗi..... Cha.....”

Rõ ràng không có quỳ xuống nhận sai hoặc khóc rống chảy nước mắt xin lỗi nhưng chỉ nghe được hai từ đó, nước mắt của ta tự động trong hốc mắt chảy xuống xối xả!

“Ô ô..... Ô.....” Ta bị Hughes cẩn thận ôm vào trong ngực giống như đứa bé, ưỡn khuỷu tay mở miệng khóc lớn.

“Cha, đừng khóc nữa.” Ivan từ sau lưng ôm vòng lấy ta, thanh âm cũng nghẹn ngào nức nở “Anh cả đánh cha là không đúng nhưng anh ấy cũng vì quá yêu cha, chúng ta cũng rất yêu cha, cha, chúng ta không bao giờ ... để người rời khỏi.....”

“Ô..... Các người làm gì vậy!” Á Các ở một bên lau nước mắt nói “Chúng ta không phải muốn chơi trò trừng phạt sao? Tại sao biến thành trò chơi khóc rồi? Tính sao người nào khóc lớn tiếng hơn sao?”

Lời này vừa nói ra, mọi người đều bật cười!

Hughes ngượng ngùng hắng giọng hai cái “Bây giờ không phải là thời điểm chơi trò chơi nên bàn việc chính thôi, Á Các, giao cho em đây”

“Yên tâm đi anh cả, tất cả em lo hết!” Á Các vỗ bộ ngực “Cha, có muốn cùng ta đến “phòng thao túng”? Ở đó rất vui luôn!”

Vui lắm sao? Tiểu tử này lại có trò gì mới nữa đây?

Thiên tài cùng kẻ điên thường thường chỉ có cách một đường, ta thật không muốn bị thiên tài cơ khí này chơi đến cái mông nở hoa!

“Hắc hắc, không cần. Một mình người từ từ chơi đi.”

“Phốc ——” Á Các nhin không được cười rộ lên “Có phải cha nghĩ lệch lạc rồi? Tư tưởng quá không thuần khiết đi!”

“Lão tử không thuần khiết cũng do mấy tiểu tử thói các người làm hại đó!” Ta đỏ mặt kêu to oang oang!

Ivan ở trên mặt ta hôn một cái “Hi, cha, chúng ta cùng đi đến phòng đó đi, thưởng thức kiệt tác của Á Các bảo đảm cha sẽ được mở rộng tầm mắt!”

.....

Sau khi đi xuống tầng chót khoang thuyền tiến vào “phòng thao túng”, Á Các đặc ý chỉ cho ta xem đủ loại máy móc. Ta nhìn thấy ngộ ngộ, tò mò không ngừng đặt câu hỏi.

“Cái nút này để làm gì đây?”

“Cha cứ ấn xuống đi sẽ biết.”

“Có thể không? Thật có thể sao?” Ta nóng lòng muốn thử hỏi vặn lại.

“Dĩ nhiên, ta thích cha nhất mà, cha nói gì cũng có thể.” Á Các miệng ngọt nịnh ta muốn lên mây luôn.

“Còn lâu mới tin người!” Lão tử ấn xuống ai biết sẽ chịu sỉ nhục gì?

“Cha không tin? Vậy cha đè xuống đi để xem có tức không.”

“Người nói đó nha đừng có hối hận!” Ta cười hắc hắc dùng sức ấn xuống!

Ầm —— Sàn nhà phòng lái thế nhưng nứt ra một lỗ thủng to!

“Wow a a!” Ta sợ đến nhảy tới trên ghế! “Cứu mạng a! Thuyền sắp ngập rồi!”

Ta bối rối thét to nhưng ba anh em kia vẫn thờ ơ nhìn ta!

“Các người điếc hay mù rồi? Không thấy được sàn nhà nứt ra một cái lỗ to sao?”

“Cha,cha có muốn làm Mỹ Nhân Ngư hay không? Ta dẫn cha đi thám hiểm.”

“Cái gì mỹ nhân ——”

Ta còn chưa hỏi xong,Á Các đột nhiên kéo lấy tay ta cùng nhảy xuống cái lỗ trũng lớn ——

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thanh-huyet-chi-vuong>